

Fremsat den 14. november 2012 af skatteministeren (Holger K. Nielsen)

Forslag

til

Lov om indgåelse af dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem Danmark og Tjekkiet

§ 1. Bestemmelserne i overenskomst af 25. august 2011 mellem Kongeriget Danmark og Den Tjekkiske Republik til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse for så vidt angår indkomstskatter med tilhørende protokol, jf. bilag 1, gælder her i landet.

§ 2. Skatteministeren fastsætter tidspunktet for lovens ikrafttræden.

§ 3. For personer, som den 14. november 2012 var hjemmehørende i Tjekkiet og på denne dato modtog pension hid-

rørende fra Danmark, der er omfattet af artikel 18, stk. 1, eller 21, stk. 1, i overenskomst af 5. maj 1982 mellem Danmark og Tjekkioslovakiet om undgåelse af dobbeltbeskatning for så vidt angår indkomst- og formueskatter, kan pension, der omfattes af artikel 17, stk. 2, i den overenskomst, der er nævnt i § 1, kun beskattes i Tjekkiet. 1. pkt. finder alene anvendelse, så længe den pågældende forbliver hjemmehørende i Tjekkiet.

OVERENSKOMST**MELLEM KONGERIGET DANMARK OG DEN TJEKKISKE REPUBLIK TIL UNDGÅELSE AF DOBBELTBESKATNING OG FORHINDRING AF SKATTEUNDDRAGELSE FOR SÅ VIDT ANGÅR INDKOMSTSKATTER**

Kongeriget Danmark og Den Tjekkiske Republik, der ønsker at afslutte en overenskomst til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse, for så vidt angår indkomstskatter,

er blevet enige om følgende:

Artikel 1**PERSONER OMFATTET AF OVERENSKOMSTEN**

Denne overenskomst finder anvendelse på personer, der er hjemmehørende i en af eller begge de kontraherende stater.

Artikel 2**SKATTER OMFATTET AF OVERENSKOMSTEN**

1. Denne overenskomst skal finde anvendelse på indkomstskatter, der pålignes på vegne af en kontraherende stat eller af dens politiske underafdelinger eller lokale myndigheder uden hensyn til, hvorledes de opkræves.
2. Som indkomstskatter skal anses alle skatter, der pålignes hele indkomsten eller dele af indkomsten, herunder skatter af fortjeneste ved afhændelse af rørlig eller fast ejendom, skatter på det samlede beløb af gager eller lønninger udbetalt af foretagender, såvel som skatter på formueforøgelse.
3. De gældende skatter, på hvilke overenskomsten skal finde anvendelse, er:
 - a) I Danmark:
 - (i) indkomstskatten til staten;
 - (ii) den kommunale indkomstskat;
(herefter omtalt som ”dansk skat”);
 - b) I Den Tjekkiske Republik:
 - (i) indkomstskat for personer;
 - (ii) indkomstskat for juridiske personer;
(herefter omtalt som ”tjekkisk skat”).
4. Overenskomsten skal også finde anvendelse på skatter af samme eller væsentlig samme art, der efter datoen for overenskomstens undertegnelse pålignes som tillæg til, eller i stedet for de gældende skatter. De kontraherende staters kompetente myndigheder skal underrette hinanden om væsentlige ændringer, som er foretaget i deres respektive skattelove.

Artikel 3

ALMINDELIGE DEFINITIONER

1. Medmindre andet fremgår af sammenhængen, har følgende udtryk i denne overenskomst den nedfor angivne betydning:

- a) udtrykkene ”en kontraherende stat” og ”den anden kontraherende stat” betyder Danmark eller Den Tjekkiske Republik, alt efter sammenhængen;
- b) udtrykket ”Danmark” betyder Kongeriget Danmark, herunder ethvert område uden for Danmarks territorialfarvand, som i overensstemmelse med international ret og ifølge dansk lovgivning er eller senere måtte blive betegnet som et område, inden for hvilket Danmark kan udøve suverænitetsrettigheder med hensyn til efterforskning og udnyttelse af naturforekomster på havbunden eller i dens undergrund og de overliggende vande og med hensyn til anden virksomhed med henblik på efterforskning og økonomisk udnyttelse af området; udtrykket omfatter ikke Færøerne og Grønland;
- c) udtrykket ”Den Tjekkiske Republik” betyder Den Tjekkiske Republiks territorium, over hvilket Den Tjekkiske Republik efter tjekkisk lovgivning og i overensstemmelse med international ret udøver suverænitetsrettigheder;
- d) udtrykket ”person” omfatter en fysisk person, et selskab og enhver anden sammenslutning af personer;
- e) udtrykket ”selskab” betyder enhver juridisk person eller enhver sammenslutning, der i skattemæssig henseende behandles som en juridisk person;
- f) udtrykket ”foretagende” anvendes på enhver form for erhvervsudøvelse;
- g) udtrykkene ”foretagende i en kontraherende stat” og ”foretagende i den anden kontraherende stat” betyder henholdsvis et foretagende, som drives af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, og et foretagende, som drives af en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat;
- h) udtrykket ”international trafik” betyder enhver transport med skib eller fly, der anvendes af et foretagende, hvis virkelige ledelse har sit sæde i en kontraherende stat, bortset fra tilfælde, hvor skibet eller flyet udelukkende anvendes mellem pladser i den anden kontraherende stat;
- i) udtrykket ”kompetent myndighed” betyder:
 - (i) i Danmark:
skatteministeren eller dennes befuldmægtigede stedfortræder;
 - (ii) i Den Tjekkiske Republik:
finansministeren eller dennes befuldmægtigede stedfortræder;
- j) udtrykket ”statsborger” betyder:
 - (i) enhver fysisk person, der har indfødsret i en kontraherende stat;
 - (ii) enhver juridisk person, ethvert interessentskab eller enhver sammenslutning, der består i kraft af den gældende lovgivning i en kontraherende stat;
- k) udtrykket ”erhvervsvirksomhed” indbefatter udøvelse af frit erhverv og af anden virksomhed af selvstændig karakter.

2. Ved en kontraherende stats anvendelse af overenskomsten til enhver tid skal ethvert udtryk, som ikke er defineret heri, medmindre andet følger af sammenhængen, tillægges den betydning, som det har på dette tidspunkt i denne stats lovgivning med henblik på de skatter, som overenskomsten finder anvendelse på, idet enhver betydning i denne stats skattelove skal gå forud for den betydning, dette udtryk er tillagt i denne stats andre love.

Artikel 4

SKATTEMÆSSIGT HJEMSTED

1. I denne overenskomst betyder udtrykket ”en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat” enhver person som i henhold til lovgivningen i denne stat er skattepligtig dér på grund af hjemsted, bopæl, ledelsens sæde eller ethvert andet kriterium af lignende karakter, og omfatter også denne stat og enhver dertil hørende politisk underafdeling eller lokal myndighed. Dette udtryk omfatter dog ikke en person, som er skattepligtig i denne stat udelukkende af indkomst fra kilder i denne stat.

2. Hvis en fysisk person efter bestemmelserne i stykke 1 er hjemmehørende i begge de kontraherende stater, skal hans status bestemmes efter følgende regler:

- a) han skal anses for kun at være hjemmehørende i den stat, hvor han har en fast bolig til sin rådighed; hvis han har en fast bolig til sin rådighed i begge stater, skal han anses for kun at være hjemmehørende i den stat, med hvilken han har de stærkeste personlige og økonomiske forbindelser (midtpunkt for sine livsinteresser);
- b) hvis det ikke kan afgøres, i hvilken stat han har midtpunkt for sine livsinteresser, eller hvis han ikke har en fast bolig til rådighed i nogen af staterne, skal han anses for kun at være hjemmehørende i den stat, hvor han sædvanligvis har ophold;
- c) hvis han sædvanligvis har ophold i begge stater, eller hvis han ikke har sådant ophold i nogen af dem, skal han anses for kun at være hjemmehørende i den stat, hvor han er statsborger;
- d) hvis han er statsborger i begge stater, eller hvis han ikke er statsborger i nogen af dem, skal de kontraherende staters kompetente myndigheder afgøre spørgsmålet ved gensidig aftale.

3. Hvis en ikke-fysisk person efter bestemmelserne i stykke 1 er hjemmehørende i begge kontraherende stater, skal den anses for kun at være hjemmehørende i den stat, hvor sædet for den virkelige ledelse findes.

Artikel 5

FAST DRIFTSSTED

1. I denne overenskomst betyder udtrykket ”fast driftssted” et fast forretningssted, gennem hvilket et foretagendes erhvervsvirksomhed helt eller delvis udøves.

2. Udtrykket ”fast driftssted” omfatter navnlig:

- a) et sted, hvorfra en del af et foretagende ledes;
- b) en filial;
- c) et kontor;
- d) en fabrik;
- e) et værksted;
- f) en mine, en olie- eller gaskilde, et stenbrud eller ethvert andet sted, hvor naturforekomster udvindes.

3. Udtrykket ”fast driftssted” omfatter ligeledes:

- a) en byggeplads eller et anlægs-, samle- eller monteringsarbejde eller dertil knyttet tilsynsvirksomhed, men kun hvor sådan plads, arbejde eller virksomhed varer ved i mere end 12 måneder;
- b) levering af tjenesteydelser, herunder rådgivnings- eller ledelsesbistand, af et foretagende i en kontraherende stat eller ved hjælp af ansatte eller andet personale, der er ansat af foretagendet til det pågældende formål, men kun når virksomhed af denne karakter varer ved på den anden kontraherende stats territorium i en periode eller i perioder, der sammenlagt udgør mere end 6 måneder inden for en 12-måneders-periode.

4. En installation, en borerig eller et skib, der anvendes ved efterforskning af naturforekomster, skal anses for at udgøre et fast driftssted, men kun hvis virksomheden varer ved i mere end 12 måneder. Ved anvendelsen af denne bestemmelse skal virksomhed, der udøves af et foretagende, som er forbundet med et andet foretagende, anses for udøvet af det foretagende, med hvilket det er forbundet, hvis den pågældende virksomhed:

- a) i det væsentlige er den samme som den, der udøves af det sidstnævnte foretagende, og
- b) er beskæftiget med det samme projekt eller den samme operation,

medmindre de pågældende aktiviteter udøves samtidig. Ved anvendelsen af dette stykke skal foretagender anses for at være forbundne, hvis et foretagende direkte eller indirekte har del i ledelsen af, kontrollen med eller kapital i et andet foretagende, eller de samme personer direkte eller indirekte har del i ledelsen af, kontrollen med eller kapital i begge foretagender.

5. Uanset de foregående bestemmelser i denne artikel skal udtrykket "fast driftssted" anses for ikke at omfatte:

- a) anvendelsen af indretninger udelukkende med henblik på oplagring eller udstilling af varer tilhørende foretagendet;
- b) opretholdelsen af et varelager tilhørende foretagendet udelukkende med henblik på oplagring eller udstilling;
- c) opretholdelsen af et varelager tilhørende foretagendet udelukkende med henblik på forarbejdning hos et andet foretagende;
- d) opretholdelsen af et fast forretningssted udelukkende med henblik på at foretage indkøb af varer eller indsamle oplysninger for foretagendet;
- e) opretholdelsen af et fast forretningssted udelukkende med henblik på at udøve enhver anden virksomhed af forberedende eller hjælpende karakter for foretagendet;
- f) opretholdelsen af et fast forretningssted udelukkende med henblik på at udøve enhver kombination af de i litra a-e nævnte aktiviteter, forudsat at det faste forretningssteds samlede virksomhed, der er et resultat af denne kombination, er af forberedende eller hjælpende karakter.

6. Hvis en person, som ikke er en uafhængig repræsentant som nævnt i stykke 7, handler i en kontraherende stat på vegne af et foretagende i den anden kontraherende stat, skal dette foretagende uanset bestemmelserne i stykke 1 og 2 anses for at have et fast driftssted i den førstnævnte stat med hensyn til enhver virksomhed, som denne person påtager sig for foretagendet, hvis denne person:

- a) har og sædvanligvis udøver i denne stat en fuldmagt til at indgå aftaler i foretagendets navn, medmindre denne persons virksomhed er begrænset til sådan virksomhed, som nævnt i stykke 5, og som, hvis den var udøvet gennem et fast driftssted, ikke ville gøre dette faste forretningssted til et fast driftssted i henhold til bestemmelserne i dette stykke; eller
- b) ikke har en sådan fuldmagt, men sædvanligvis i den førstnævnte stat opretholder et varelager, hvorfra han regelmæssigt udleverer varer på vegne af foretagendet.

7. Et foretagende skal ikke anses for at have et fast driftssted i en kontraherende stat, blot fordi det driver erhvervsvirksomhed i denne stat gennem en mægler, kommissær eller enhver anden uafhængig repræsentant, forudsat at sådanne personer handler inden for rammerne af deres sædvanlige erhvervsvirksomhed.

8. Den omstændighed, at et selskab, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, behersker eller beherskes af et selskab, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, eller som driver erhvervsvirksomhed i denne anden stat (enten gennem et fast driftssted eller på anden måde), skal ikke i sig selv medføre, at det ene selskab anses for et fast driftssted for det andet.

Artikel 6

INDKOMST AF FAST EJENDOM

1. Indkomst, som en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, erhverver af fast ejendom (herunder indkomst fra land- eller skovbrug), der er beliggende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.
2. Udtrykket ”fast ejendom” skal tillægges den betydning, som det har i lovgivningen i den kontraherende stat, hvor den pågældende ejendom er beliggende. Udtrykket skal i alle tilfælde omfatte tilbehør til fast ejendom, besætning og udstyr, der anvendes i land- og skovbrug, rettigheder på hvilke bestemmelserne i civilretten om fast ejendom finder anvendelse, brugsret til fast ejendom og retten til variable eller faste betalinger som vederlag for udnyttelsen af, eller retten til at udnytte, mineforekomster, kilder og andre naturforekomster; skibe og fly skal ikke anses for fast ejendom.
3. Bestemmelserne i stykke 1 finder anvendelse på indkomst, der hidrører fra direkte brug, udleje eller benyttelse i enhver form af fast ejendom.
4. Bestemmelserne i stykke 1 og 3 finder også anvendelse på indkomst af fast ejendom, der tilhører et foretagende.

Artikel 7

FORTJENESTE VED ERHVERVSVIRKSOMHED

1. Fortjeneste, som erhverves af et foretagende i en kontraherende stat, kan kun beskattes i denne stat, medmindre foretagendet driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat gennem et dér beliggende fast driftssted. Hvis foretagendet driver førnævnte erhvervsvirksomhed, kan foretagendets fortjeneste beskattes i den anden stat, men kun den del deraf, som kan henføres til dette faste driftssted.
2. Hvis et foretagende i en kontraherende stat driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat gennem et dér beliggende fast driftssted, skal der, medmindre bestemmelserne i stykke 3 medfører andet, i hver kontraherende stat til dette faste driftssted henføres den fortjeneste, som det kunne forventes at opnå, hvis det havde været et frit og uafhængigt foretagende, der var beskæftiget med den samme eller lignende virksomhed på de samme eller lignende vilkår, og som under fuldstændig frie forhold gjorde forretninger med det foretagende, hvis faste driftssted det er.
3. Ved ansættelsen af et fast driftssteds fortjeneste skal det være tilladt at fradrage omkostninger, som er afholdt for det faste driftssted, herunder generalomkostninger afholdt til ledelse og administration, hvad enten omkostningerne er afholdt i den stat, hvor det faste driftssted er beliggende eller andetsteds.
4. Ingen fortjeneste skal kunne henføres til et fast driftssted, blot fordi dette driftssted har foretaget indkøb af varer til foretagendet.
5. Ved anvendelsen af de foregående stykker skal den fortjeneste, der henføres til det faste driftssted, ansættes efter den samme metode år for år, medmindre der er god og fyldestgørende grund til at anvende en anden fremgangsmåde.
6. Hvis fortjeneste omfatter indkomst, som er omhandlet særskilt i andre artikler i denne overenskomst, skal bestemmelserne i disse artikler ikke berøres af bestemmelserne i denne artikel.

Artikel 8

FORTJENESTE VED INTERNATIONAL TRAFIK

1. Fortjeneste ved drift af skibe eller fly i international trafik, kan kun beskattes i den kontraherende stat, hvor foretagendets virkelige ledelse har sit sæde.
2. Ved anvendelsen af denne artikel skal fortjeneste ved drift af skibe eller fly i international trafik omfatte:
 - a) fortjeneste ved udleje af skibe eller fly med besætning ("time" eller "voyage"),
 - b) fortjeneste ved udleje af skibe eller fly uden besætning (bareboat"), og
 - c) fortjeneste fra brug, rådighedsstillelse eller udlejning af containere (herunder anhängere, pramme og lignende udstyr til transport af containere), der anvendes til transport af varer.
3. Bestemmelserne i stykke 1 finder også anvendelse på fortjeneste ved deltagelse i en pool, et forretningsfællesskab eller en international driftsorganisation.
4. Hvis foretagender fra forskellige lande er blevet enige om at drive skibe eller fly i international trafik gennem et forretningskonsortium, finder bestemmelserne i denne artikel kun anvendelse på den del af fortjenesten, som svarer til den andel af konsortiet, som ejes af et foretagende med sæde for den virkelige ledelse i en kontraherende stat.

Artikel 9

FORBUNDNE FORETAGENDER

1. Hvis
 - a) et foretagende i en kontraherende stat direkte eller indirekte deltager i ledelsen af, kontrollen med eller kapitalen i et foretagende i den anden kontraherende stat, eller
 - b) de samme personer direkte eller indirekte deltager i ledelsen af, kontrollen med eller kapitalen i såvel et foretagende i en kontraherende stat som et foretagende i den anden kontraherende stat,og der i noget af disse tilfælde mellem de to foretagender er aftalt eller fastsat vilkår vedrørende deres forretningsmæssige eller finansielle forbindelser, der afviger fra de vilkår, som ville være blevet aftalt mellem uafhængige foretagender, kan enhver fortjeneste, som, hvis disse vilkår ikke havde foreligget, ville være tilfaldet dette, medregnes til dette foretagendes fortjeneste og beskattes i overensstemmelse hermed.
2. Hvis en kontraherende stat til et foretagendes fortjeneste i denne stat medregner – og i overensstemmelse hermed beskatter – fortjeneste, som et foretagende i den anden kontraherende stat er blevet beskattet af i denne anden stat, og den således medregnede fortjeneste er fortjeneste, som ville være tilfaldet foretagendet i den førstnævnte stat, hvis vilkårene, der er aftalt mellem de to foretagender, havde været de samme, som ville have været aftalt mellem uafhængige foretagender, skal denne anden stat foretage en passende regulering af det skattebeløb, som er beregnet dér af fortjenesten. Ved fastsættelsen af sådan regulering skal der tages skyldigt hensyn til de øvrige bestemmelser i denne overenskomst, og de kontraherende staters kompetente myndigheder skal om nødvendigt rådføre sig med hinanden.

Artikel 10

UDBYTTE

1. Udbytte, som udbetales af et selskab, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, til en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.

2. Sådant udbytte kan dog også beskattes i den kontraherende stat, hvor det selskab, der udbetaler udbyttet, er hjemmehørende, og i henhold til lovgivningen i denne stat, men hvis den retmæssige ejer er udbyttet er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, må den således pålignede skat ikke overstige:

- a) 0 pct. af bruttobeløbet af udbyttet, hvis den retmæssige ejer er et selskab (bortset fra et interessentskab), der direkte ejer mindst 10 pct. af kapitalen i det selskab, der udbetaler udbyttet.
- b) 0 pct. af bruttobeløbet af udbyttet, hvis den retmæssige ejer er en pensionskasse eller en anden lignende institution, som udbyder en pensionsordning, som fysiske personer kan tilslutte sig med henblik på at sikre sig pensionsydelse, når en sådan pensionskasse eller anden lignende institution udbyder en ordning, der er skattemæssigt anerkendt i denne anden stat i overensstemmelse med artikel 17, stykke 2.
- c) 15 pct. af bruttobeløbet af udbyttet i alle andre tilfælde.

De kontraherende staters kompetente myndigheder skal ved gensidig aftale fastsætte de nærmere regler for gennemførelse af disse begrænsninger.

Dette stykke skal ikke berøre adgangen til at beskatte selskabet af den fortjeneste, hvoraf udbyttet er udbetalt.

3. Udtrykket "udbytte" som anvendt i denne artikel betyder indkomst af aktier og andre rettigheder, som ikke er gældsfordringer, og som giver ret til andel i fortjeneste, såvel som anden indkomst, som er undergivet samme skattemæssige behandling som indkomst fra aktier i henhold til lovgivningen i den stat, hvor det selskab, der foretager betalingen, er hjemmehørende.

4. Bestemmelserne i stykke 1 og 2 finder ikke anvendelse, hvis udbyttets retmæssige ejer, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat, hvor det udbyttebetalende selskab er hjemmehørende, gennem et dér beliggende fast driftssted, og den aktiebesiddelse, som ligger til grund for udbetalingen af udbyttet, har direkte forbindelse med et sådant fast driftssted. I så fald finder bestemmelserne i artikel 7 anvendelse.

5. Hvis et selskab, som er hjemmehørende i en kontraherende stat, erhverver fortjeneste eller indkomst fra den anden kontraherende stat, må denne anden stat ikke påligne nogen skat på udbytte, som udbetales af selskabet, medmindre udbyttet udbetales til en person, der er hjemmehørende i denne anden stat, eller medmindre den aktiebesiddelse, som ligger til grund for udbetalingen af udbyttet, har direkte forbindelse med et fast driftssted, der er beliggende i denne anden stat, eller undergive selskabets ikke-udloddede fortjeneste en skat på selskabets ikke-udloddede fortjeneste, selv om det udbetalte udbytte eller den ikke-udloddede fortjeneste helt eller delvis består af fortjeneste eller indkomst, der hidrører fra denne anden stat.

Artikel 11

RENTER

1. Renter, der hidrører fra en kontraherende stat og retmæssigt ejes af en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kan kun beskattes i denne anden stat.

2. Udtrykket ”rente” betyder i denne artikel indkomst af gældsfordringer af enhver art, hvad enten de er sikret ved pant i fast ejendom eller ikke, og hvad enten de indeholder en ret til en andel i skyldnerens fortjeneste eller ikke, og især indkomst af statsgældsbeviser, og indkomst af obligationer eller forskrivninger, herunder agiobeløb og gevinster, der knytter sig til sådanne gældsbeviser, obligationer eller forskrivninger. Straftillæg ved for sen betaling anses ikke for renter i relation til denne artikel. Udtrykket ”rente” omfatter ikke ethvert element af indkomst, som anses for udbytte efter artikel 10, stykke 3.

3. Bestemmelserne i stykke 1 finder ikke anvendelse, hvis renternes retmæssige ejer, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat, hvorfra renterne hidrører, gennem et dér beliggende fast driftssted, og den fordring, som ligger til grund for de betalte renter, har direkte forbindelse med et sådant fast driftssted. I så fald finder bestemmelserne i artikel 7 anvendelse.

4. Renter skal anses for at hidrører fra en kontraherende stat, når de betales af en person, der er hjemmehørende i denne kontraherende stat. Hvis den person, der betaler renterne, hvad enten han er hjemmehørende i en kontraherende stat eller ikke, har et fast driftssted i en kontraherende stat, i forbindelse med hvilket gældsforholdet, hvoraf renterne er betalt, var stiftet, og sådanne renter påhviler et sådant fast driftssted, skal sådanne renter dog anses for at hidrører fra den kontraherende stat, hvor det faste driftssted er beliggende.

5. Hvis en særlig forbindelse mellem den, der betaler, og den retmæssige ejer, eller mellem disse og en tredje person, har bevirket, at renterne set i forhold til den gældsfordring, for hvilken de er betalt, overstiger det beløb, som ville være blevet aftalt mellem betaleren og den retmæssige ejer, hvis en sådan forbindelse ikke havde foreligget, finder bestemmelserne i denne artikel kun anvendelse på det sidstnævnte beløb. I så fald kan det overskydende beløb beskattes i overensstemmelse med lovgivningen i hver af de kontraherende stater under skyldig hensyntagen til de øvrige bestemmelser i denne overenskomst.

Artikel 12

ROYALTIES

1. Royalties, der hidrører fra en kontraherende stat, og betales til en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.

2. Royalties som nævnt i stykke 3, litra a kan dog også beskattes i den kontraherende stat, hvorfra de hidrører, og i henhold til lovgivningen i denne stat, men hvis den retmæssige ejer af royaltybeløbet er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, må den således pålagte skat ikke overstige 10 pct. af bruttobeløbet af royaltybeløbet.

De kontraherende stater kompetente myndigheder skal ved gensidig aftale fastsætte de nærmere regler for gennemførelse af denne begrænsning.

3. Udtrykket ”royalties” betyder i denne artikel betalinger af enhver art, der modtages som vederlag for anvendelsen af, eller retten til at anvende:

- a) ethvert patent, varemærke, mønster eller model, tegning, hemmelig formel eller fremstillingsmetode, computer software eller ethvert industrielt, kommercielt eller videnskabeligt udstyr eller for oplysninger om industriel, kommerciel eller videnskabelig erfaring;
- b) enhver ophavsret til et litterært, kunstnerisk eller videnskabeligt arbejde, herunder spillefilm og film eller bånd beregnet på udsendelse i fjernsyn eller radio.

Udtrykket ”royalties” omfatter dog ikke indkomst omfattet af artikel 8.

4. Bestemmelserne i stykke 1 og 2 finder ikke anvendelse, hvis royaltybeløbets retmæssige ejer, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat, hvorfra royaltybeløbet hidrører, gennem et dér beliggende fast driftssted, og den rettighed, som ligger til grund for de udbetalte royalties, har direkte forbindelse med et sådant fast driftssted. I så fald finder bestemmelserne i artikel 7 anvendelse.

5. Royalties skal anses for at hidrøre fra en kontraherende stat, når de betales af en person, der er hjemmehørende i denne kontraherende stat. Hvis den person, der betaler royaltybeløbet, hvad enten han er hjemmehørende i en kontraherende stat eller ikke, har et fast driftssted i en kontraherende stat, i forbindelse med hvilket forpligtelsen til at betale royaltybeløbet var stiftet, og sådanne royalties påhviler et sådant fast driftssted, skal sådanne royalties dog anses for at hidrøre fra den kontraherende stat, hvor det faste driftssted er beliggende.

6. Hvis en særlig forbindelse mellem den, der betaler, og den retmæssige ejer, eller mellem disse og en tredje person, har bevirket, at royaltybeløbet set i forhold til den anvendelse, rettighed eller oplysning, for hvilken det er betalt, overstiger det beløb, som ville være blevet aftalt mellem betaleren og den retmæssige ejer, hvis en sådan forbindelse ikke havde foreligget, finder bestemmelserne i denne artikel kun anvendelse på det sidstnævnte beløb. I så fald kan det overskydende beløb beskattes i overensstemmelse med lovgivningen i hver af de kontraherende stater under skyldig hensyntagen til de øvrige bestemmelser i denne overenskomst.

Artikel 13

KAPITALGEVINSTER

1. Fortjeneste, som en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, erhverver ved afhændelse af fast ejendom, som omhandlet i artikel 6, og som er beliggende i den anden kontraherende stat, kan beskattes af denne anden stat.

2. Fortjeneste ved afhændelse af rörlig ejendom, der udgør en del af erhvervsformuen i et fast driftssted, som et foretagende i en kontraherende stat har i den anden kontraherende stat, herunder fortjeneste ved afhændelse af et sådant fast driftssted (særskilt eller sammen med hele foretagendet), kan beskattes i den anden stat.

3. Fortjeneste ved afhændelse af skibe eller fly, der anvendes i international trafik, eller af rörlig formue, som hører til driften af sådanne skibe eller fly, kan kun beskattes i den kontraherende stat, hvor foretagendets virkelige ledelse har sit sæde.

4. Fortjeneste ved afhændelse af containere (herunder anhængere, pramme og lignende udstyr til transport af containere), der anvendes til transport af varer i international trafik, kan kun beskattes i den kontraherende stat, hvor foretagendets virkelige ledelse har sit sæde.

5. Fortjeneste, som en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, erhverver ved afhændelse af aktier eller andre rettigheder, hvis værdi for mere end 50 pct.'s vedkommende direkte eller indirekte hidrører fra fast ejendom beliggende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.

6. Fortjeneste ved afhændelse af alle andre aktiver end de i stykke 1, 2, 3, 4 og 5 nævnte kan kun beskattes i den kontraherende stat, hvor afhænderen er hjemmehørende.

7. Hvis foretagender fra forskellige lande er blevet enige om at drive skibe eller fly i international trafik gennem et forretningskonsortium, finder bestemmelserne i denne artikel kun anvendelse på den del af for-

tjenesten, som svarer til den andel af konsortiet, som ejes af et foretagende med sæde for den virkelige ledelse i en kontraherende stat.

Artikel 14

INDKOMST FRA PERSONLIGT ARBEJDE I ANSÆTTELSESFORHOLD

1. Medmindre bestemmelserne i artiklerne 15, 17 og 18 medfører andet, kan gage, løn og andre lignende vederlag, som erhverves af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, for personligt arbejde kun beskattes i denne stat, medmindre arbejdet er udført i den anden kontraherende stat. Er arbejdet udført dér, kan det vederlag, som erhverves herfor, beskattes i denne anden stat.
2. Uanset bestemmelserne i stykke 1, kan vederlag, som erhverves af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, for personligt arbejde udført i den anden kontraherende stat, kun beskattes i den førstnævnte stat, hvis alle de nedenstående betingelser er opfyldt:
 - a) modtageren udfører personligt arbejde i den anden stat i en eller flere perioder, der tilsammen ikke overstiger 183 dage i en 12-måneders periode, der begynder eller slutter i det pågældende skatteår, og
 - b) vederlaget betales af eller for en arbejdsgiver, der ikke er hjemmehørende i den anden stat, og
 - c) vederlaget ikke påhviler et fast driftssted, som arbejdsgiveren har i den anden stat.
3. Ved opgørelsen af perioder, som nævnt i stykke 2, litra a) medregnes følgende dage:
 - a) alle dage med fysisk tilstedeværelse, herunder ankomst- og afrejsedage, og
 - b) dage tilbragt uden for den stat, hvor det personlige arbejde udføres, så som lørdage og søndage, nationale helligdage, feriedage og forretningsrejser, som er direkte knyttet til modtagerens personlige arbejde i denne stat, men som foretages efter afslutning af modtagerens aktivitet på denne stats territorium.
4. Stykke 2 finder ikke anvendelse på vederlag, som erhverves af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, for personligt arbejde udført i den anden kontraherende, og hvor vederlaget betales af eller for en arbejdsgiver, der ikke er hjemmehørende i denne anden stat, hvis:
 - a) modtageren udfører hverv i løbet af det pågældende personlige arbejde for en anden end den arbejdsgiver, som direkte eller indirekte overvåger, vejleder eller kontrollerer, den måde, hvorpå disse hverv udføres; og
 - b) arbejdsgiveren ikke er ansvarlig for tilvejebringelsen af de resultater, som de udførte hverv skal sikre.
5. Uanset de foregående bestemmelser i denne artikel kan vederlag for personligt arbejde, som udføres ombord på et skib eller fly, der anvendes i international trafik, beskattes i den kontraherende stat, hvor foretagendets virkelige ledelse har sit sæde.
6. Uanset bestemmelserne i stykke 5, kan indkomst, som erhverves fra et fast driftssted beliggende i Danmark af det dansk, norsk, svenske luftfartskonsortium Scandinavian Airlines System (SAS) for personligt arbejde ombord på et fly i international trafik, beskattes i Danmark.

Artikel 15

BESTYRELSESHONORARER

Bestyrelshonorarer og andre lignende vederlag, som erhverves af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, i hans egenskab af medlem af bestyrelse eller ethvert andet tilsvarende organ i et selskab, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.

Artikel 16

KUNSTNERE OG SPORTSFOLK

1. Uanset bestemmelserne i artiklerne 7 og 14 kan indkomst, som erhverves af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, som optrædende kunstner, såsom teater-, film-, radio- eller fjernsynskunstner, eller musiker eller som sportsudøver, ved hans personligt udøvede virksomhed som sådan i den anden kontraherende stat, beskattes i denne stat.

2. Hvis indkomst ved personlig virksomhed, der udøves i egenskab af optrædende kunstner eller sportsudøver, ikke tilfalder kunstneren eller sportsudøveren selv, men en anden person, kan denne indkomst uanset bestemmelserne i artiklerne 7 og 14 beskattes i den kontraherende stat, hvor kunstnerens eller sportsudøvernes virksomhed udøves.

Artikel 17

PENSIONER, SOCIALE YDELSER OG LIGNENDE BETALINGER

1. Medmindre bestemmelserne i artikel 18, stykke 2 medfører andet, kan betalinger, som en fysisk person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, modtager efter den sociale sikringslovgivning i den anden kontraherende stat eller efter enhver anden ordning fra midler tilvejebragt af denne anden stat eller en dertil hørende politisk underafdeling eller lokal myndighed, beskattes i denne anden stat.

2. Medmindre bestemmelserne i stykke 1 i denne artikel og artikel 18, stykke 2, medfører andet, kan pensioner og andre lignende vederlag, der hidrører fra en kontraherende stat og udbetales til en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, hvad enten dette sker for tidligere tjenesteydelser eller ikke, kun beskattes i denne anden kontraherende stat. Pensioner og andre lignende vederlag kan dog beskattes i den førstnævnte kontraherende stat, hvis ordningen er skattemæssigt anerkendt i denne stat, hvorved forstås at:

- a) bidrag indbetalt af modtageren til pensionsordningen helt eller delvist er fradraget i modtagerens skattepligtige indkomst i denne stat efter lovgivningen i denne stat; eller
- b) det fulde bidrag indbetalt af en arbejdsgiver ikke er medregnet i modtagerens skattepligtige indkomst i denne stat efter lovgivningen i denne stat.

Artikel 18

OFFENTLIGT HVERV

1.
 - a) Gage, løn og andre lignende vederlag, der udbetales af en kontraherende stat, eller en dertil hørende politisk underafdeling eller en lokal myndighed heraf til en fysisk person for udførelse af hverv for denne stat eller underafdeling eller myndighed, kan kun beskattes i denne stat.
 - b) Sådan gage, løn eller andre lignende vederlag kan dog kun beskattes i den anden kontraherende stat, hvis hvervet er udført i denne stat, og den pågældende er en i denne stat hjemmehørende person, som:
 - (i) er statsborger i denne stat; eller
 - (ii) ikke blev hjemmehørende i denne stat alene med det formål at udføre hvervet.
2.
 - a) Uanset bestemmelserne i stykke 1 kan pensioner og andre lignende vederlag, som udbetales af en kontraherende stat eller en dertil hørende politisk underafdeling eller en lokal myndighed heraf, eller fra midler tilvejebragt af disse, til en fysisk person for udførelse af hverv for denne stat eller underafdeling eller myndighed, kun beskattes i denne stat.

- b) Sådanne pensioner og andre lignende vederlag kan dog kun beskattes i den anden kontraherende stat, hvis modtageren er hjemmehørende i og statsborger i denne stat.

3. Bestemmelserne i artiklerne 14, 15, 16 og 17 finder anvendelse på gage, løn, pensioner og andre lignende vederlag, der udbetales for udførelse af hverv i forbindelse med erhvervsvirksomhed, der drives af en kontraherende stat eller en dertil hørende politisk underafdeling eller en lokal myndighed heraf.

Artikel 19

STUDERENDE

Beløb, som modtages med henblik på underhold, studium eller lignende uddannelse af en studerende eller lærling, der er eller som umiddelbart før han besøger en kontraherende stat var hjemmehørende i den anden kontraherende stat, og som opholder sig i den førstnævnte stat udelukkende i studie- eller uddannelsesøjemed, beskattes ikke i denne stat under forudsætning af, at sådanne beløb hidrører fra kilder uden for denne stat.

Artikel 20

ANDRE INKOMSTER

1. Indkomster, som erhverves af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, og som ikke er behandlet i de foranstående artikler i denne overenskomst, kan, uanset hvorfra de hidrører, kun beskattes i denne stat.

2. Bestemmelserne i stykke 1 finder ikke anvendelse på indkomst, bortset fra indkomst af fast ejendom som defineret i artikel 6, stykke 2, hvis den i den kontraherende stat hjemmehørende modtager af en sådan indkomst driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat gennem et dér beliggende fast driftssted, og den rettighed eller det formuegode, som ligger til grund for den udbetalte indkomst, har direkte forbindelse med et sådant fast driftssted. I så fald finder bestemmelserne i artikel 7 anvendelse.

Artikel 21

OPHÆVELSE AF DOBBELTBESKATNING

1. I Danmark skal dobbeltbeskatning undgås på følgende måde:

- a) Hvis en person, der er hjemmehørende i Danmark, erhverver indkomst, som efter bestemmelserne i denne overenskomst kan beskattes i Den Tjekkiske Republik, skal Danmark, medmindre bestemmelserne i litra c) medfører andet, nedsætte den pågældende persons indkomstskat med et beløb svarende til den indkomstskat, der er betalt i Den Tjekkiske Republik.
- b) Denne nedsættelse kan dog ikke overstige den del af indkomstskatten, beregnet inden fradraget er givet, som kan henføres til den indkomst, der beskattes i Den Tjekkiske Republik.
- c) Hvis en person, der er hjemmehørende i Danmark, erhverver indkomst, som efter bestemmelserne i denne overenskomst kun kan beskattes i Den Tjekkiske Republik, kan Danmark medregne denne indkomst i beskatningsgrundlaget, men skal nedsætte indkomstskatten med den del af indkomstskatten, som kan henføres til indkomst, der hidrører fra Den Tjekkiske Republik.

2. Medmindre bestemmelserne i Den Tjekkiske Republiks lovgivning om undgåelse af dobbeltbeskatning medfører andet, skal dobbeltbeskatning for en person, der er hjemmehørende i Den Tjekkiske Republik, undgås på følgende måde:

- a) Den Tjekkiske Republik kan, når den beskatter personer, der er hjemmehørende i Den Tjekkiske Republik, medregne indkomst i beskatningsgrundlaget, som efter bestemmelserne i denne overenskomst også kan beskattes i Danmark, men skal nedsætte den opgjorte indkomstskat med et beløb svarende til den indkomstskat, der er betalt i Danmark. Denne nedsættelse kan dog ikke overstige den del af den tjekkiske skat, beregnet inden fradraget er givet, der kan henføres til den indkomst, som efter bestemmelserne i denne overenskomst kan beskattes i Danmark.
- b) Hvis en person, der er hjemmehørende i Den Tjekkiske Republik, erhverver indkomst, som efter bestemmelserne i denne overenskomst kun kan beskattes i Danmark, kan Den Tjekkiske Republik medregne denne indkomst i beskatningsgrundlaget, men skal nedsætte indkomstskatten med den del af indkomstskatten, som kan henføres til indkomst, der hidrører fra Danmark.

Artikel 22

IKKE-DISKRIMINERING

1. Statsborgere i en kontraherende stat kan ikke i den anden kontraherende stat undergives nogen beskatning eller dermed forbundne krav, som er anderledes eller mere byrdefulde end den beskatning og dermed forbundne krav, som statsborgere i denne anden stat under samme forhold, særligt med hensyn til skattemæssigt hjemsted, er eller måtte blive undergivet. Uanset bestemmelserne i artikel 1 skal denne bestemmelse også finde anvendelse på personer, der ikke er hjemmehørende i en eller begge de kontraherende stater.
2. Statsløse personer, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, kan ikke i nogen af de kontraherende stater undergives nogen beskatning eller dermed forbundne krav, som er anderledes eller mere byrdefulde end den beskatning og dermed forbundne krav, som statsborgere i den pågældende stat under samme forhold, særligt med hensyn til skattemæssigt hjemsted, er eller måtte blive undergivet.
3. Beskatningen af et fast driftssted, som et foretagende i en kontraherende stat har i den anden kontraherende stat, må ikke være mindre fordelagtig i denne anden stat end beskatningen af foretagender i denne anden stat, der driver samme virksomhed. Denne bestemmelse skal ikke kunne fortolkes som forpligtende en kontraherende stat til at indrømme personer, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, de personlige skattemæssige begunstigelser, lempelser og nedsættelser, som den som følge af ægteskabelig stilling eller forsørgerpligt over for familie indrømmer personer, der er hjemmehørende inden for dens eget område.
4. Medmindre bestemmelserne i artikel 9, stykke 1, artikel 11, stykke 5 eller artikel 12, stykke 6, finder anvendelse, kan renter, royalties og andre udbetalinger, der betales af et foretagende i en kontraherende stat til en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, fradrages ved opgørelsen af et sådant foretagendes skattepligtige indkomst under samme betingelser, som hvis de var blevet betalt til en person, der er hjemmehørende i den førstnævnte stat.
5. Foretagender i en kontraherende stat, hvis kapital helt eller delvis ejes eller kontrolleres, direkte eller indirekte, af en eller flere personer, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kan ikke i den førstnævnte stat undergives nogen beskatning og dermed forbundne krav, som er anderledes eller mere byrdefulde end den beskatning og dermed forbundne krav, som andre tilsvarende foretagender i den førstnævnte stat er eller måtte blive undergivet.
6. Uanset bestemmelserne i artikel 2 finder bestemmelserne i denne artikel anvendes på skatter af enhver art og betegnelse.

Artikel 23

FREM GANGSMÅDEN VED INDGÅELSE AF GENSIDIGE AFTALER

1. Hvis en person mener, at foranstaltninger truffet af en af eller begge de kontraherende stater for ham nedfører eller vil medføre en beskatning, som ikke er i overensstemmelse med bestemmelserne i denne overenskomst, kan han, uanset hvilke retsmidler, der måtte være foreskrevet i disse staters interne lovgivning, indbringe sin sag for den kompetente myndighed i den kontraherende stat, hvor han er hjemmehørende eller, hvis hans sag er omfattet af artikel 22, stykke 1, for den kompetente myndighed, hvor han er statsborger. Sagen skal indbringes inden 3 år fra den dag, hvor der er givet ham den første underretning om den foranstaltning, der medfører en beskatning, som ikke er i overensstemmelse med bestemmelserne i denne overenskomst.
2. Den kompetente myndighed skal, hvis indsigelsen forekommer at være berettiget, og hvis den ikke selv kan nå frem til en rimelig løsning, søge at løse sagen ved gensidig aftale med den kompetente myndighed i den anden kontraherende stat med henblik på at undgå en beskatning, der ikke er i overensstemmelse med denne overenskomst. Enhver indgået aftale skal gennemføres uden hensyn til de tidsfrister, der er fastsat i de kontraherende staters interne lovgivning.
3. De kontraherende staters kompetente myndigheder skal søge ved gensidig aftale at løse vanskeligheder eller tvivlsspørgsmål, der måtte opstå med hensyn til fortolkningen eller anvendelsen af denne overenskomst. De kan også forhandle om undgåelse af dobbeltbeskatning i tilfælde, der ikke er omhandlet i overenskomsten.
4. De kontraherende staters kompetente myndigheder kan træde i direkte forbindelse med hinanden, herunder gennem en fælles kommission, der består af dem selv eller deres repræsentanter, med henblik på indgåelse af en aftale i overensstemmelse med de foregående stykker.

Artikel 24

UDVEKSLING AF OPLYSNINGER

1. De kontraherende staters kompetente myndigheder skal udveksle sådanne oplysninger, som kan forudses at være relevante for at gennemføre bestemmelserne i denne overenskomst eller for administrationen eller håndhævelsen af intern lovgivning vedrørende skatter af enhver art og betegnelse, som pålægges på vegne af de kontraherende stater eller deres politiske underafdelinger eller lokale myndigheder, i det omfang denne beskatning ikke strider med overenskomsten. Udvekslingen af oplysninger er ikke begrænset af artikel 1 og 2.
2. Enhver oplysning, som en kontraherende stat har modtaget i medfør af stykke 1, skal holdes hemmelig på samme måde som oplysninger, der er tilvejebragt i medfør af denne stats interne lovgivning og må kun meddeles til personer eller myndigheder (herunder domstole og forvaltningsmyndigheder), der er beskæftiget med ligning, opkrævning, tvangsfuldbyrdelse, retsforfølgning eller afgørelse af klager med hensyn til de skatter, der er omhandlet i stykke 1, eller tilsynet med førnævnte. Sådanne personer eller myndigheder må kun anvende oplysningerne til sådanne formål. De må meddele oplysningerne under offentlige retshandlinger eller retsafgørelser. Uanset det foran anførte kan oplysninger, som en kontraherende stat har modtaget, anvendes til andre formål, når disse oplysninger kan anvendes til sådanne andre formål i henhold til lovgivningen i begge stater og forudsat, at den kompetente myndighed i den stat, der giver oplysningerne, giver tilladelse hertil.

3. Bestemmelserne i stykke 1 og 2 kan i intet tilfælde fortolkes således, at der pålægges en kontraherende stat en pligt til:

- a) at udføre forvaltningsakter, der strider mod denne eller den anden kontraherende stats lovgivning og forvaltningspraksis;
- b) at meddele oplysninger, som ikke kan opnås i henhold til denne eller den anden kontraherende stats lovgivning eller normale forvaltningspraksis;
- c) at meddele oplysninger, som ville røbe nogen erhvervmæssig, forretningsmæssig, industriel, kommerciel eller faglig hemmelighed eller oplysninger, hvis offentliggørelse ville være i strid med almene hensyn ("ordre public").

4. Hvis en kontraherende stat anmoder om oplysninger i overensstemmelse med denne artikel, skal den anden kontraherende stat bruge sine foranstaltninger til indhentning af oplysninger for at indhente de oplysninger, der er anmodet om, selv om denne anden stat ikke måtte have behov for disse oplysninger til egne skattemæssige formål. Forpligtelsen i det foregående punktum gælder med forbehold af begrænsningerne i stykke 3, men i intet tilfælde skal sådanne begrænsninger fortolkes således, at de gør det muligt for en kontraherende stat at afslå at meddele oplysninger, blot fordi denne ikke selv har nogen skattemæssig interesse i sådanne oplysninger.

5. I intet tilfælde kan bestemmelserne i stykke 3 fortolkes således, at de gør det muligt for en kontraherende stat at afslå at meddele oplysninger, blot fordi oplysningerne besiddes af en bank, anden finansiel institution, repræsentant eller en person, som optræder i egenskab af bemyndiget eller som formynder, eller fordi oplysningerne drejer sig om ejerforhold i en person.

Artikel 25

MEDLEMMER AF DIPLOMATISKE REPRÆSENTATIONER OG KONSULÆRE EMBEDER

Intet i denne overenskomst berører de skattemæssige begunstigelser, som medlemmer af diplomatiske repræsentationer eller konsulære embeder nyder i henhold til folkerettens almindelige regler eller særlige aftaler.

Artikel 26

TERRITORIAL UDVIDELSE

1. Denne overenskomst kan enten i sin helhed eller med de fornødne ændringer udvides til enhver del af Kongeriget Danmarks territorium, som specifikt er udelukket fra overenskomstens anvendelsesområde, og som pålægger skatter af tilsvarende karakter som dem, der er omfattet af overenskomsten. Enhver sådan udvidelse skal have virkning fra den dato og være undergivet sådanne ændringer og betingelser, herunder betingelser vedrørende opsigelse, som måtte blive fastsat og aftalt mellem de kontraherende stater i noter, der skal udveksles ad diplomatisk vej eller på anden måde i overensstemmelse med deres forfatningsmæssige regler.

2. Medmindre de kontraherende stater aftaler andet, omfatter opsigelsen af overenskomsten af en af dem i henhold til artikel 28 også, på samme måde som angivet i nævnte artikel, anvendelsen af overenskomsten på de dele af Kongeriget Danmarks territorium, hvortil den er blevet udvidet i henhold til denne artikel.

Artikel 27

IKRAFTTRÆDEN

1. De kontraherende stater skal hver ad diplomatiske vej, give underretning til den anden om afslutningen af de procedurer, som foreskrives i deres interne lovgivning for, at overenskomsten kan træde i kraft. Overenskomsten træder i kraft på datoen for den sidste af disse underretninger, og dens bestemmelser har virkning:

- a) for så vidt angår skatter indeholdt ved kilden, for indkomst, der er betalt eller godskrevet, på eller efter den 1. januar i det kalenderår, der følger efter det, hvor overenskomsten træder i kraft.
- b) for så vidt angår andre indkomstskatter, for indkomst i ethvert skatteår, der begynder på eller efter den 1. januar i det kalenderår, der følger efter det, hvor overenskomsten træder i kraft.

2. Overenskomsten mellem Den tjekkoslovakiske socialistiske Republiks regering og Kongeriget Danmarks regering om undgåelse af dobbeltbeskatning for så vidt angår indkomst- og formueskatter, underskrevet i Prag den 5. maj 1982 (integreret med den protokol, der blev underskrevet i Prag den 11. september 1992), ophører med at være i kraft og have virkning i forholdet mellem Den Tjekkiske Republik og Kongeriget Danmark fra den dato, hvor denne overenskomst har virkning.

Artikel 28

OPSIGELSE

Denne overenskomst skal forblive i kraft, indtil den opsiges af en kontraherende stat. Hver af de kontraherende stater kan opsiges overenskomsten ved ad diplomatisk vej at give meddelelse om opsigelsen mindst 6 måneder før udløbet af ethvert kalenderår efter en periode på 5 år fra datoen for overenskomstens ikrafttræden. I så fald skal overenskomsten ophøre med at have virkning:

- a) for så vidt angår skatter indeholdt ved kilden, for indkomst, der er betalt eller godskrevet, på eller efter den 1. januar i det kalenderår, der følger efter det, hvor meddelelsen er givet;
- b) for så vidt angår andre indkomstskatter, for indkomst i ethvert skatteår, der begynder på eller efter den 1. januar i det kalenderår, der følger efter det, hvor meddelelsen er givet.

TIL BEKRÆFTELSE HERAF har de undertegnede, dertil behørigt befuldmægtigede, underskrevet denne overenskomst.

Udfærdiget i to eksemplarer i Prag, den 25. august 2011, på engelsk.

For Kongeriget Danmark
Ole Moesby

For Den Tjekkiske Republik
Miroslav Kalousek

PROTOKOL

Ved underskrivelsen af overenskomsten mellem Kongeriget Danmark og Den Tjekkiske Republik til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse for så vidt angår indkomstskatter, er begge parter blevet enige om, at denne protokol skal udgøre en integreret del af overenskomsten:

1. For så vidt angår artikel 4

Begge stater bekræfter, at en juridisk person, der er etableret i en kontraherende stat i overensstemmelse med lovgivningen i denne stat, og som er generelt skattefritaget i denne stat, skal anses for at være hjemmehørende i denne stat ved anvendelsen af denne overenskomst.

2. For så vidt angår artikel 12, stykke 2

Hvis Den Tjekkiske Republik efter underskrivelsen af denne overenskomst, underskriver en overenskomst med en anden EU-medlemsstat, som medfører en beskatning af royalties, der hidrører fra Den Tjekkiske Republik, til en lavere sats, herunder skattefritagelse, end den sats, som følger af denne artikel, så vil den lavere sats eller skattefritagelse, automatisk finde anvendelse ved anvendelsen af denne artikel fra den dato, hvor overenskomsten mellem Den Tjekkiske Republik og den pågældende EU-medlemsstat har virkning.

TIL BEKRÆFTELSE HERAF har de undertegnede, dertil behørigt befuldmægtigede, underskrevet denne overenskomst.

Udfærdiget i to eksemplarer i Prag, den 25. august 2011, på engelsk.

For Kongeriget Danmark
Ole Moesby

For Den Tjekkiske Republik
Miroslav Kalousek

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

Lovforslaget har til formål at gennemføre den nye dansk-tjekkiske dobbeltbeskatningsoverenskomst, når overenskomstens betingelser herfor er opfyldt. Med en vedtagelse af lovforslaget giver Folketinget samtykke til, at regeringen på Danmarks vegne tiltræder overenskomsten. Overenskomsten træder i kraft, når den er tiltrådt af både den danske og den tjekkiske regering. Samtidig ophører den hidtidige dobbeltbeskatningsoverenskomst fra 1982 mellem Danmark og Tjekkioslovakiet at have virkning i forholdet mellem Danmark og Tjekkiet.

En dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem to lande har som hovedformål at ophæve international dobbeltbeskatning i forholdet mellem disse lande. Overenskomsten medvirker derved til at fjerne de hindringer, som dobbeltbeskatning kan medføre for udviklingen af de økonomiske relationer mellem landene.

En dobbeltbeskatningsoverenskomst giver selskaber og personer fra det ene land bedre skattemæssige betingelser for investering, etablering eller arbejde i det andet land – både som følge af, at dobbeltbeskatning undgås, og som følge af at der er større klarhed over de skattemæssige konsekvenser af økonomiske dispositioner.

Danmark har i dag en dobbeltbeskatningsoverenskomst fra 1982 med Tjekkiet – den blev indgået med det daværende Tjekkioslovakiet. Når den nye overenskomst træder i kraft, ophæves den hidtil gældende overenskomst, for så vidt angår forholdet mellem Danmark og Tjekkiet.

Den nye overenskomst er indgået, fordi den gældende overenskomst må anses som utidssvarende. Da den gældende overenskomst blev indgået i 1982, var de erhvervs-mæssige forhold mellem Danmark og Tjekkiet (Tjekkioslovakiet) helt anderledes end i dag.

De vigtigste ændringer ved den nye overenskomst vedrører definitionen af fast driftssted, beskatningen af udbytter i moder/datterselskabsforhold og hvor modtageren er en pensionskasse, beskatningen af royalties og beskatningen af pensioner.

Med vedtagelsen af lovforslaget giver Folketinget i medfør af Grundlovens § 19 samtykke til, at regeringen på Danmarks vegne tiltræder dobbeltbeskatningsoverenskomsten.

2. Baggrunden for dobbeltbeskatningsoverenskomsten og dens indhold

En dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem to stater har som hovedformål at undgå international dobbeltbeskatning som følge af, at begge stater beskatter en person eller et selskab af den samme indkomst. Det sker typisk, når en person eller et selskab, der er hjemmehørende i den ene stat, modtager indkomst fra den anden stat.

Danmark beskatter som hovedregel efter globalindkomstprincippet. Det betyder, at en person eller et selskab, som er

hjemmehørende i Danmark, som udgangspunkt er fuldt skattepligtig til Danmark, dvs. skattepligtig af samtlige sine indkomster, hvad enten de hidrører her fra landet eller ikke. Det følger af statsskattelovens § 4.

Samtidig har Danmark regler om begrænset skattepligt for personer og selskaber, der ikke er omfattet af fuld skattepligt, men modtager indkomst fra kilder i Danmark. Den begrænsede skattepligt medfører, at Danmark beskatter personer og selskaber, som er hjemmehørende i andre stater, af en række indkomsttyper, som de pågældende modtager fra Danmark. Kildeskattelovens § 2 og selskabsskattelovens § 2 opregner de indkomsttyper, der er omfattet af begrænset skattepligt.

Tjekkiet har tilsvarende regler om fuld skattepligt for personer og selskaber, som er hjemmehørende i denne stat, og om begrænset skattepligt af personer og selskaber i andre stater, som modtager indkomst fra kilder i denne stat.

Hvis eksempelvis en person eller et selskab, som er hjemmehørende i Tjekkiet, modtager indkomst fra kilder i Danmark, vil Danmark beskatte denne indkomst, såfremt de danske regler om begrænset skattepligt er opfyldt. Imidlertid vil modtageren også være skattepligtig af den pågældende indkomst i Tjekkiet i overensstemmelse med de tjekkiske skatteregler (globalindkomstprincippet). Hvis der ikke var nogen dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem de to stater, ville begge stater beskatte fuldt ud efter deres interne regler, og der kunne dermed foreligge et tilfælde af dobbeltbeskatning. Tilsvarende gælder for indkomst fra Tjekkiet, som modtages i Danmark.

Dobbeltbeskatningsoverenskomsten mellem Danmark og Tjekkiet skal hindre denne dobbeltbeskatning, og det formål kan kun opnås ved, at den ene eller den anden stat eller begge stater nedsætter den beskatning, som skulle ske efter den interne skattelovgivning, hvis der ikke var en overenskomst.

Overenskomsten har derfor en række regler (artiklerne 6-20) vedrørende forskellige typer indkomster, som angiver, hvornår Danmark henholdsvis Tjekkiet kan beskatte indkomst, som en person eller et selskab, der er hjemmehørende i den ene stat (bopælsstaten), modtager fra den anden stat (kildestatens).

For kildestatens er der tale om, at denne stat indskrænker eller helt frafalder sin begrænsede skattepligt på indkomst, som oppebæres af en modtager i den anden stat. Den dansk-tjekkiske dobbeltbeskatningsoverenskomst medfører således f.eks., at Danmark kun kan gennemføre reglerne om begrænset skattepligt af indkomst, som personer og selskaber i Tjekkiet modtager fra Danmark, i det omfang beskatningen er i overensstemmelse med overenskomsten. Tilsvarende gælder for tjekkisk beskatning af indkomst, som personer og selskaber i Danmark modtager fra Tjekkiet.

For bopælsstatens kan der ligeledes være tale om begrænsninger i denne stats ret til at beskatte en person eller et selskab, der er hjemmehørende i denne stat, af indkomst fra den anden stat, ligesom bopælsstatens skal anvende den me-

tode for lempelse af dobbeltbeskatning, som aftalen foreskriver, jf. nedenfor.

Det bemærkes, at dobbeltbeskatningsoverenskomsten ikke i sig selv medfører, at der sker dansk beskatning. Dobbeltbeskatningsoverenskomsten kan medføre, at Danmark kan beskatte en indkomst. Hvis Danmark skal beskatte en indkomst, som betales til eller modtages fra Tjekkiet, skal der være hjemmel til dette såvel i overenskomsten som i den interne danske skattelovgivning. Selv om Danmark efter overenskomsten har ret til at beskatte en bestemt type indkomst, sker der kun dansk beskatning af den pågældende indkomst, i det omfang der er hjemmel i de danske skatteregler til at beskatte indkomsten.

Udover bestemmelser om fordeling af beskatningsretten har overenskomsten en bestemmelse om, hvordan de to stater skal lempe for dobbeltbeskatning (artikel 21). Den såkaldte metodebestemmelse angiver, hvordan en stat skal lempe for dobbeltbeskatning, når en person eller et selskab, der er hjemmehørende i denne stat (bopælsstat), modtager indkomst fra den anden stat (kildestaten), og kildestaten kan beskatte indkomsten efter de andre artikler i overenskomsten. Metodebestemmelsen er nødvendig, fordi overenskomsten ikke hindrer bopælsstaten i at medregne den udenlandske indkomst ved beskatningen, selv om kildestaten har ret til at beskatte denne indkomst.

Lempelsesmetoden for Danmarks vedkommende er som hovedregel credit-metoden. For en person eller et selskab hjemmehørende i Danmark med indkomst fra Tjekkiet medfører denne metode, at hvis Tjekkiet efter overenskomsten kan beskatte indkomsten, skal Danmark nedsætte sin skat af indkomsten med den betalte tjekkiske skat. Nedsættelsen kan dog ikke være større end den danske skat af den pågældende indkomst. Samme lempelsesmetode anvendes i de interne danske lempelsesregler, jf. ligningslovens § 33.

Overenskomsten har en bestemmelse om proceduren for indgåelse af gensidige aftaler (artikel 23). For det første angår bestemmelsen konkrete tilfælde, hvor en person eller et selskab mener, at pågældende er udsat for beskatning i strid med overenskomsten. Det kan f.eks. skyldes, at de to staters skattemyndigheder har en forskellig fortolkning af overenskomsten. For det andet giver bestemmelsen hjemmel til indgåelse af gensidige aftaler til løsning af generelle spørgsmål.

Endvidere har overenskomsten en bestemmelse om administrativ bistand gennem udveksling af oplysninger (artikel 24). Efter bestemmelsen skal de danske skattemyndigheder sende oplysninger til de tjekkiske skattemyndigheder til brug ved tjekkisk beskatning. Om nødvendigt skal de danske myndigheder forinden indhente oplysninger hos personer eller selskaber m.v. her i landet, hvilket sker efter skattekontrollovens regler. Tilsvarende skal skattemyndighederne i Tjekkiet sende (og eventuelt forinden indhente) oplysninger til de danske myndigheder, som så kan anvende oplysningerne ved skatteligningen her i landet. Artiklen giver også hjemmel til, at tjekkiske embedsmænd kan være til stede ved en undersøgelse, som de danske skattemyndigheder foretager hos personer eller selskaber her i landet, og omvendt.

Endelig indeholder overenskomsten bestemmelser om ikke-diskriminering (artikel 22), bestemmelser om diplomater (artikel 25) og bestemmelser om ikrafttræden og om opsigelse af overenskomsten (artiklerne 27 og 28).

Den dansk-tjekkiske dobbeltbeskatningsoverenskomst er i vidt omfang formuleret på grundlag af 2008-udgaven af den såkaldte OECD-model. OECD-modellen ligger også til grund for det danske forhandlingsoplæg.

OECD-modellen er udarbejdet som en anbefaling til udformningen af en dobbeltbeskatningsoverenskomst. Modellen har bemærkninger, som angiver fortolkningen af overenskomstens artikler. Modellen er som nævnt kun en anbefaling og derfor ikke bindende for staterne. OECD's medlemsstater kan indsætte forbehold om, at de ikke er enige i en artikel i modellen, og observationer om, at de ikke er enige i fortolkningerne i bemærkningerne til en artikel eller har særlige synspunkter. I praksis ses mange afvigelser fra modellen i de overenskomster, som de forskellige stater har indgået.

Som følge af, at den nye overenskomst er formuleret på grundlag af OECD-modellen, skal den også fortolkes i overensstemmelse med bemærkningerne til OECD-modellens artikler. Dette gælder dog ikke i tilfælde, hvor overenskomstens bestemmelser er formuleret anderledes end OECD-modellen.

3. Dobbeltbeskatningsoverenskomstens betydning i forhold til intern dansk skatteret

Dobbeltbeskatningsoverenskomsten indskrænker som ovenfor nævnt Danmarks muligheder for at gennemføre den beskatning, som skulle gennemføres efter de danske skatteregler, hvis Danmark ikke havde en dobbeltbeskatningsoverenskomst med Tjekkiet. Disse skatteregler omtales her efter som intern dansk skatteret.

Dobbeltbeskatningsoverenskomsten lemper altså beskatningen i forhold til den beskatning, som skulle ske efter intern dansk skatteret.

Overenskomstens betydning i forhold til intern dansk skatteret er omtalt nedenfor. Der redegøres først for dansk begrænset skattepligt af indkomst, som hidrører fra Danmark og betales til en person eller et selskab, der er hjemmehørende i Tjekkiet efter overenskomstens artikel 4 (3.1), derefter for dansk fuld skattepligt af indkomst, som hidrører fra Tjekkiet og betales til en person eller et selskab, der er hjemmehørende i Danmark efter artikel 4 (3.2), og derefter for det tilfælde, at en person eller et selskab har "dobbelt domicil", fordi pågældende er omfattet af fuld skattepligt i begge stater, men hjemmehørende i Tjekkiet efter artikel 4 (3.3). Til sidst omtales særlige artikler (3.4).

I redegørelsen er en kort omtale af overenskomstens enkelte artikler. Artiklerne er også omtalt under de særlige bemærkninger til § 1.

3.1. Betydningen for dansk begrænset skattepligt af indkomst her fra landet

Artiklerne 5-20 vedrører Danmarks mulighed for at gennemføre de gældende regler i intern dansk skatteret om be-

grænset skattepligt af personer og selskaber i Tjekkiet, som modtager indkomst fra kilder her i landet. Efter kildeskattelovens § 2, selskabsskattelovens § 2 og kulbrinteskattelovens § 1 er personer og selskaber i Tjekkiet begrænset skattepligtige af de indkomsttyper, der er opregnet i disse bestemmelser.

I det følgende bruges udtrykket ”personer og selskaber i Tjekkiet” om personer og selskaber hjemmehørende i denne stat, som er begrænset skattepligtige til Danmark. Tilsvarende gælder for ”en person i Tjekkiet” og ”et selskab i Tjekkiet”. Udtrykket ”et tjekkisk foretagende” benyttes om et foretagende, der drives af personer eller selskaber i Tjekkiet.

Artikel 5 og artikel 7 angår beskatning af fortjeneste ved erhvervsmæssig virksomhed. Efter artikel 7 kan et tjekkisk foretagendes fortjeneste ved erhvervsmæssig virksomhed kun beskattes i Tjekkiet. Hvis et tjekkisk foretagende udøver erhvervsvirksomhed gennem et såkaldt fast driftssted her i landet, kan Danmark dog beskatte foretagendet, men kun af fortjeneste, som det har opnået gennem det faste driftssted.

Artikel 5 definerer fast driftssted. Det omfatter især et sted, hvorfra et foretagende ledes, en filial, et kontor, et værksted, en fabrik og en olie- eller gaskilde eller andet sted for indvinding af naturforekomster. Fast driftssted begrebet omfatter desuden en byggeplads eller et anlægs- eller monteringsarbejde, som opretholdes i mere end 12 måneder, en borerig eller anden installation til efterforskning af naturforekomster, hvis virksomheden varer i mere end 12 måneder, samt et foretagendes levering af tjenesteydelser, der sammenlagt udgør mere end 6 måneder inden for en 12-månedersperiode.

Kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 4, og selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra a, medfører, at personer og selskaber i Tjekkiet er begrænset skattepligtige af fortjeneste gennem et fast driftssted her i landet.

Fast driftssted ved anvendelsen af intern dansk ret defineres som hovedregel efter definitionen af fast driftssted i OECD-modellens artikel 5. Bygge-, anlægs- eller monteringsarbejde udgør dog et fast driftssted fra 1. dag, jf. kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 4, sidste pkt., og selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra a, 6. pkt.

Endvidere er personer og selskaber i Tjekkiet begrænset skattepligtige af enhver form for indkomst i forbindelse med forundersøgelse, efterforskning og indvinding af kulbrinter og dertil knyttet virksomhed, herunder anlæg af rørledninger, forsyningstjeneste samt skibstransport og rørledningstransport af indvundne kulbrinter, jf. kulbrinteskattelovens § 1.

12-måneders-begrænsningen i dobbeltbeskatningsoverenskomstens artikel 5 medfører, at Danmark ikke kan beskatte et tjekkisk foretagende af fortjeneste ved bygge-, anlægs- eller monteringsarbejde her i landet af en varighed på op til 12 måneder. Tilsvarende gælder for fortjeneste ved arbejde her i landet i tilknytning til forundersøgelse, efterforskning og indvinding af kulbrinter.

Artikel 6 medfører, at indkomst af fast ejendom (herunder indkomst af land- og skovbrug) kan beskattes i den stat,

hvor den faste ejendom er beliggende. Bestemmelsen omfatter også indkomst ved udleje af fast ejendom.

Artikel 6 svarer til bestemmelserne i kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 5, og selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra b, som medfører, at personer og selskaber i Tjekkiet er begrænset skattepligtige af indkomst fra fast ejendom her i landet. Denne beskatning er i overensstemmelse med aftalen.

Artikel 8 medfører, at et foretagendes indkomst fra drift af international trafik kun kan beskattes i den stat, hvor det pågældende foretagende er hjemmehørende. Under visse betingelser gælder det samme for indkomst ved udleje af skibe og fly samt indkomst fra drift af containere.

Det medfører, at Danmark ikke kan beskatte et tjekkisk skibs- eller luftfartsforetagende, som har indkomst ved international trafik til og fra Danmark, selv om det pågældende foretagende har fast driftssted her i landet.

Artikel 9 medfører, at transaktioner mellem forbundne foretagender fra de to stater skal foregå på markedsvilkår, dvs. som om handlen eller transaktionen var sket mellem uafhængige parter (det såkaldte arms-længde-princip). Efter artikel 9, stk. 1, kan en stat forhøje fortjenesten, som et foretagende i denne stat oplyser, at det havde ved interne transaktioner med et koncernforbundet foretagende i den anden stat, så fortjenesten kommer til at svare til, hvad der ville blive aftalt mellem uafhængige parter. Artikel 9, stk. 2, medfører, at i så fald skal den anden stat foretage en passende regulering af fortjenesten for det koncernforbundne foretagende i den anden stat, hvis den er enig i den førstnævnte stats regulering.

Artikel 10 begrænser Danmarks mulighed for at beskatte udbyttebetalinger fra danske selskaber, hvis udbyttets retmæssige ejer er personer og selskaber i Tjekkiet. Den danske skat af udbyttet må højst være på 15 pct. af udbyttets bruttobeløb, og Danmark må ikke beskatte udbyttet, hvis udbyttets retmæssige ejer er et selskab i Tjekkiet, som ejer mindst 10 pct. af det danske selskab, eller hvis udbyttets retmæssige ejer er en pensionskasse, der er hjemmehørende i Tjekkiet, jf. artikel 10, stk. 2. Artiklen begrænser dog ikke Danmarks ret til at beskatte udbyttet, hvis den retmæssige ejer har et fast driftssted her i landet, og udbyttet er knyttet til dette faste driftssted, jf. artikel 10, stk. 4.

Efter kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 6, og selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra c, er en person eller et selskab i Tjekkiet begrænset skattepligtig af udbytte, som pågældende modtager fra et dansk selskab.

Der er også begrænset skattepligt af afståelsessummer i tilfælde, hvor aktier afstås til det selskab, som har udstedt dem, og hvor afståelsen er omfattet af ligningslovens § 16 B, stk. 1. Det bemærkes, at Danmark har taget forbehold til OECD-modellens artikel 10 om, at Danmark i visse tilfælde anser afståelsessummen ved afståelse af aktier som udbytte omfattet af artikel 10.

Skatten er som udgangspunkt på 27 pct. af udbyttets bruttobeløb, men skatten nedsættes til 15 pct., hvis den retmæssige ejer af udbyttet ejer mindre end 10 pct. af aktiekapitalen

i det danske selskab, jf. kildeskattelovens § 2, stk. 5, og selskabsskattelovens § 2, stk. 2. Der er dog ikke begrænset skattepligt af udbytte, hvis udbyttet af omfattet af EU's moder/datterselskabsdirektiv, dvs. hvis udbyttets retmæssige ejer er et tjekkisk selskab, der ejer mindst 10 pct. af det danske selskab, jf. selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra c.

Hvis en person eller et selskab i Tjekkiet har et fast driftssted her i landet, er pågældende begrænset skattepligtig af indkomst fra dette driftssted, jf. kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 4 og selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra a. I den skattepligtige indkomst indgår eventuelt udbytte af aktier i danske selskaber, hvis aktierne er knyttet til det faste driftssted. Denne beskatning er i overensstemmelse med artikel 10, stk. 4.

Den vigtigste virkning af overenskomsten er altså, at den hindrer Danmark i at gennemføre den begrænsede skattepligt af udbyttebetalinger fra danske selskaber, hvis den retmæssige ejer er en pensionskasse, der er hjemmehørende i Tjekkiet. Overenskomsten medfører også, at hvis en fysisk person i Tjekkiet ejer 10 pct. eller mere af et dansk selskab, skal den danske skat af udbytter af aktierne, som ellers ville være på 27 pct., nedsættes til 15 pct.

Artikel 11 medfører, at Danmark ikke kan beskatte rentebetalinger fra kilder her i landet til en modtager, hvis renternes retmæssige ejer er hjemmehørende i Tjekkiet. Danmark kan dog beskatte renterne, hvis den retmæssige ejer har et fast driftssted her i landet, og renterne er knyttet til dette driftssted, jf. artikel 11, stk. 3.

Efter kildeskatteloven er der ikke hjemmel til begrænset skattepligt af fysiske personer i Tjekkiet, som modtager renter fra kilder her i landet.

Selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra d, medfører, at et selskab i Tjekkiet under visse betingelser er begrænset skattepligtigt af renter fra et koncernforbundet dansk selskab. Den begrænsede skattepligt bortfalder dog under visse betingelser, bl.a. hvis det tjekkiske selskab er omfattet af tjekkisk selskabsbeskatning, der udgør mindst 75 pct. af dansk selskabsskat. Den tjekkiske selskabsskat er for tiden på 19 pct. og dermed højere end 75 pct. af den danske selskabsskat på 25 pct.

Hvis Tjekkiet nedsætter sin selskabsskat til f.eks. 15 pct., og et tjekkisk selskab derved bliver omfattet af begrænset skattepligt efter selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra d, vil overenskomstens artikel 11 medføre, at Danmark ikke kan opkræve skatten.

Hvis en person eller et selskab i Tjekkiet, som er retmæssig ejer af renterne, har et fast driftssted her i landet, er pågældende begrænset skattepligtig af indkomst fra dette driftssted, jf. kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 4 og selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra a. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst indgår eventuelle renter fra kilder her i landet, som er knyttet til driftsstedet. Denne beskatning er i overensstemmelse med artikel 11, stk. 3.

Artikel 12 medfører, at Danmark kan beskatte royalty-betalinger fra kilder her i landet til en modtager, der er hjemmehørende i Tjekkiet. Hvis modtageren er retmæssig ejer af

royalty-beløbet, skal den danske skat dog nedsættes til højst 10 pct. Danmarks adgang som kildestat til at beskatte royalty-betalinger omfatter ikke royalty-beløb, der udgør vederlag for anvendelse af eller retten til at anvende et litterært, kunstnerisk eller videnskabeligt arbejde.

Danmark kan dog beskatte royalty omfattet af royalty-definitionen i artikel 12, stk. 3, hvis den retmæssige ejer har et fast driftssted her i landet, og royalty-beløbet er knyttet til dette faste driftssted, jf. artikel 12, stk. 4.

Efter kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 8, og selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra g, er personer og selskaber i Tjekkiet begrænset skattepligtige af royalty fra kilder her i landet. Royalty defineres i kildeskattelovens § 65 C, stk. 4. Royalty-definitionen i intern dansk skatteret er snævrere end definitionen af royalty i overenskomstens artikel 12, stk. 3. Skatten udgør 25 pct. af royalty-beløbets bruttobeløb.

Overenskomstens artikel 12 medfører, at Danmark kan beskatte visse royalty-betalinger her fra landet, men skatten skal nedsættes fra 25 pct. til 10 pct., når den retmæssige ejer er hjemmehørende i Tjekkiet.

Hvis en person eller et selskab i Tjekkiet, som er retmæssig ejer af royalty-betalingen, har et fast driftssted her i landet, er pågældende begrænset skattepligtig af indkomst fra dette driftssted, jf. kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 4, og selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra a. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst indgår eventuelle royalties fra kilder her i landet, som er knyttet til driftsstedet. Denne beskatning er i overensstemmelse med artikel 12, stk. 4.

Artikel 13 medfører, at Danmark kan beskatte personer og selskaber i Tjekkiet af gevinst ved afhændelse af fast ejendom, der er beliggende her i landet, og af gevinst ved afhændelse af et fast driftssted, der er beliggende her i landet (herunder aktiver, som indgår i driftsstedet).

Danmark kan desuden beskatte personer og selskaber i Tjekkiet af gevinst ved afhændelse af aktier eller tilsvarende rettigheder, hvis mere end 50 pct. af aktiernes værdi hidrører fra fast ejendom beliggende her i landet.

Danmark kan derimod ikke beskatte en person og et selskab i Tjekkiet af gevinst ved afhændelse af andre aktiver, herunder især andre aktiver end nævnt ovenfor, under forudsætning af, at aktiverne ikke indgik i et fast driftssted, som de pågældende har her i landet.

Efter kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 4, og selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra a, er personer og selskaber i Tjekkiet begrænset skattepligtige af gevinst ved afhændelse af fast ejendom her i landet samt af gevinst ved afhændelse af fast driftssted her i landet, herunder aktiver i det faste driftssted. Denne beskatning er i overensstemmelse med overenskomstens artikel 13, stk. 1 og 2.

Efter selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra h, er selskaber i Tjekkiet begrænset skattepligtige af gevinst på visse fordringer, såfremt betingelserne for begrænset skattepligt af renterne er opfyldt, dvs. især at den danske skyldner og den udenlandske fordringshaver er koncernforbundet.

Der er derimod ikke regler om begrænset skattepligt af gevinst, som en person eller et selskab i Tjekkiet opnår ved afståelse af aktier, medmindre disse indgik i et fast driftssted her i landet.

Dobbeltbeskatningsoverenskomstens artikel 13, stk. 6, medfører, at Danmark ikke kan gennemføre beskatningen af gevinst ved afhændelse af fordringer, hvis fordringshaver er hjemmehørende i Tjekkiet, medmindre fordringen indgik som et aktiv i fordringshavers faste driftssted her i landet.

Artikel 14 medfører, at Danmark kan beskatte en person, som er hjemmehørende i Tjekkiet, af løn m.v. for arbejde udført her i landet, hvis den pågældende opholder sig her i landet i en eller flere perioder på tilsammen mere end 183 dage i en 12-måneders-periode, eller lønnen m.v. betales af eller for en arbejdsgiver, der er hjemmehørende her i landet, eller lønnen m.v. påhviler et fast driftssted, som arbejdsgiveren har her i landet.

Efter kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 1, er en person hjemmehørende i Tjekkiet begrænset skattepligtig af løn m.v. for arbejde udført her i landet, hvis arbejdet udføres under ophold her i landet i mindst 183 dage inden for en 12-måneders-periode, eller hvis arbejdet udføres for en person eller et selskab, der er fuldt skattepligtig, eller for et fast driftssted, som den pågældendes udenlandske arbejdsgiver har her i landet. Denne beskatning er i overensstemmelse med overenskomsten.

Artikel 15 medfører, at Danmark kan beskatte en person, som er hjemmehørende i Tjekkiet, af bestyrelseshonorar fra et dansk selskab.

Efter kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 2, er en person fra Tjekkiet begrænset skattepligtig af vederlag for medlemskab af eller som medhjælp for bestyrelser, udvalg, kommissioner, råd og lign. Denne beskatning er i overensstemmelse med overenskomsten.

Artikel 16 medfører, at Danmark kan beskatte en person, som er hjemmehørende i Tjekkiet, af indkomst som optrædende kunstner eller som sportsudøver ved personligt udøvet virksomhed her i landet. Det samme gælder, selv om indkomsten ved denne virksomhed ikke tilfalder kunstneren eller sportsudøveren selv, men en anden person eller et selskab.

Der er ikke hjemmel i intern dansk skatteret til at udnytte retten efter overenskomsten til at beskatte en person fra Tjekkiet af indkomst som optrædende kunstner eller sportsudøver her i landet, medmindre den pågældende er ansat af en dansk arbejdsgiver under sådanne forhold, at der er tale om et ansættelsesforhold.

Artikel 17 angår beskatningen af pensioner, sociale ydelser og lignende betalinger. Dette område udgør en af de væsentligste ændringer i forhold til den hidtidige overenskomst, jf. afsnit 4.

Artiklen medfører, at Danmark kan beskatte personer, der er hjemmehørende i Tjekkiet, af sociale pensioner og ydelser samt af udbetalinger fra andre ordninger, som er finansieret af midler fra den danske stat.

Artiklen medfører dernæst, at Danmark kan beskatte personer hjemmehørende i Tjekkiet, af udbetalinger fra pensionsordninger, når der tidligere er givet fradrag ved dansk beskatning for indbetalingerne til disse ordninger, eller når en arbejdsgivers indbetalinger til ordningen ikke var skattepligtige i Danmark for arbejdstageren. Det gælder, uanset om der er tale om pension i forbindelse med tidligere ansættelsesforhold eller ej.

Efter kildeskattelovens § 2 er personer hjemmehørende i Tjekkiet begrænset skattepligtige af deres udbetalinger fra private pensionsordninger, som er skattebegünstiget efter pensionsbeskatningsloven. Tilsvarende er personer i Tjekkiet begrænset skattepligtige af sociale pensioner, sygedagpenge, andre sociale ydelser, arbejdsløshedsdagpenge samt stipendier efter lov om statens uddannelsesstøtte (SU-loven). Denne beskatning er i overensstemmelse med overenskomsten.

Artikel 18 medfører, at når en person i Tjekkiet modtager løn eller lignende vederlag, herunder pension, fra Danmark for varetagelse af hverv med myndighedsfunktion for den danske stat (eller lokale myndigheder), kan Danmark beskatte lønnen m.v. Det er dog kun Tjekkiet, der kan beskatte lønnen m.v., hvis arbejdet er udført i Tjekkiet, og den pågældende enten er tjekkisk statsborger eller blev hjemmehørende i Tjekkiet med andre formål end udførelsen af hvervet. Bestemmelserne i artikel 18 gælder dog ikke, hvis en stat (eller myndighed) driver erhvervsvirksomhed.

Efter kildeskattelovens § 1, stk. 1, nr. 3, omfatter den fulde skattepligt til Danmark også danske statsborgere, som den danske stat, regioner, kommuner eller andre offentlige institutioner m.v. har udsendt til tjeneste uden for riget, og disse personers samlevende ægtefæller og hjemmeværende børn. Denne beskatning er i overensstemmelse med aftalen.

Artikel 20 medfører, at når en person eller et selskab i Tjekkiet modtager såkaldt "anden indkomst" – det vil sige indkomst, som ikke er omfattet af overenskomstens andre artikler – kan denne indkomst kun beskattes i Tjekkiet. Hvis en person eller et selskab i Tjekkiet har et fast driftssted her i landet, kan Danmark dog alligevel beskatte "anden indkomst", som er tilknyttet til driftsstedet.

Bestemmelsen omfatter ikke alene indkomst fra Danmark og Tjekkiet, men også indkomst fra 3. lande.

Bestemmelsen medfører, at Danmark ikke kan beskatte en person eller et selskab i Tjekkiet af indkomsttyper, som ikke er omfattet af overenskomstens andre artikler, medmindre disse indkomsttyper er knyttet til et fast driftssted, som pågældende har her i landet.

Der er i dag f.eks. ikke begrænset skattepligt af underholdsbidrag, som en person her i landet betaler til en tidligere ægtefælle eller børn i Tjekkiet. Overenskomstens artikel 20 medfører, at hvis Danmark skulle indføre begrænset skattepligt af denne type indkomst, vil beskatningen ikke kunne gennemføres over for personer, der er hjemmehørende i Tjekkiet.

3.2. Betydningen for dansk fuld skattepligt af indkomst fra Tjekkiet

Dobbeltbeskatningsoverenskomstens artikler 18, 19, 21 og 25 indskrænker Danmarks mulighed for at gennemføre gældende regler i intern dansk skatteret om fuld skattepligt, for så vidt angår personer og selskaber her i landet, som modtager indkomst fra kilder i Tjekkiet.

Artikel 18 medfører, at når en stat (eller dens underafdelinger eller lokale myndigheder) udbetaler løn eller lignende vederlag, herunder pension, til en person for varetægelse af hverv med myndighedsudøvelse for denne stat m.v., er det kun denne stat, der kan beskatte lønnen m.v. Hvis arbejdet er udført i den anden stat, og den pågældende enten er statsborger i den anden stat eller blev hjemmehørende i den anden stat med andre formål end udførelsen af hvervet, er det dog kun den anden stat, der kan beskatte lønnen m.v. Bestemmelserne i artikel 18 gælder dog ikke, i det omfang en stat (eller anden myndighed) driver erhvervsvirksomhed.

Artikel 18 hænger sammen med *artikel 25* om diplomater og konsulere. Artikel 25 medfører, at overenskomsten ikke berører de skattemæssige begunstigelser, som gælder for medlemmer af diplomatiske og konsulære repræsentationer i henhold til folkerettens almindelige regler eller særlige aftaler.

Intern dansk skatteret er i overensstemmelse med artikel 18 og artikel 25. Efter kildeskattelovens § 3 omfatter dansk skattepligt ikke fremmede staters herværende diplomatiske repræsentationer og konsulære repræsentationer samt disses personale m.fl., i det omfang det er aftalt i Wienerkonventionerne om diplomatiske repræsentationer henholdsvis konsulære repræsentationer.

Diplomater m.fl., som er udsendt af den tjekkiske stat til tjeneste ved Tjekkiets ambassade her i landet, er fritaget for dansk beskatning, i det omfang det følger af Wienerkonventionerne om diplomatiske repræsentationer.

Skattefritagelsen efter kildeskattelovens § 3 og overenskomsten gælder derimod ikke for lokalt ansatte medarbejdere ved den tjekkiske ambassade.

Artikel 19 medfører, at når studerende eller lærlinge m.fl., som er eller var hjemmehørende i Tjekkiet, opholder sig i Danmark udelukkende i studie- eller uddannelsesøjemed, skal Danmark fritage de pågældende for beskatning af beløb, som de modtager fra kilder uden for Danmark med henblik på underhold, studium eller uddannelse.

Det medfører, at Danmark ikke kan beskatte tjekkiske studenter eller praktikanter m.fl., der opholder sig her i landet udelukkende i studie- eller uddannelsesøjemed, af beløb, som de pågældende modtager fra udlandet med henblik på underhold, studie eller uddannelse. Det gælder, selv om de pågældende er fuldt skattepligtige efter kildeskattelovens § 1, fordi de har taget bopæl her i landet eller opholder sig her i landet i mindst 6 måneder. Beløbet indgår ikke ved opgørelsen af de pågældendes skattepligtige indkomst. Artikel 19 er formuleret efter OECD-modellens artikel 20, og i OECD's bemærkninger til denne artikel er det nævnt, at det

beløb, som er fritaget for beskatning, ikke må overstige, hvad der er nødvendigt til udgifterne til underhold, studie eller uddannelse.

Artikel 21, stk. 1, vedrører den metode, som Danmark skal anvende til at undgå dobbeltbeskatning, når personer og selskaber, som er hjemmehørende her i landet, modtager tjekkisk indkomst, og Tjekkiet efter overenskomstens andre artikler har ret til at beskatte indkomsten.

Efter statsskattelovens § 4 skal vedkommende medregne indkomsten ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

Artikel 21, stk. 1, litra a og b, medfører, at i så fald skal Danmark nedsætte vedkommendes indkomstskat med et beløb svarende til den betalte tjekkiske skat af den pågældende indkomst fra Tjekkiet. Denne metode svarer til reglen i ligningslovens § 33.

Artikel 21, stk. 1, litra c, vedrører den metode, som Danmark skal anvende til at undgå dobbeltbeskatning, når personer, som er hjemmehørende her i landet, modtager tjekkisk indkomst, som efter overenskomstens andre artikler kun kan beskattes i Tjekkiet. Efter bestemmelsen kan Danmark medregne den tjekkiske indkomst ved opgørelsen af den danske skattepligtige indkomst, og efter statsskattelovens § 4 skal indkomsten medregnes ved opgørelsen af dansk skattepligtig indkomst. Bestemmelsen i litra c medfører, at den beregnede danske skat af den skattepligtige indkomst skal nedsættes med den forholdsmæssige del, der falder på den nævnte tjekkiske del af den skattepligtige indkomst. Dobbeltbeskatningsnedsættelsen af dansk skat er altså ikke begrænset til det beløb, som er betalt i tjekkisk skat af indkomsten.

Bestemmelsen vil især omfatte personer her i landet, som modtager tjekkisk tjenestemandspension. Denne pension kan kun beskattes i Tjekkiet, jf. artikel 18, stk. 2. Artikel 21, stk. 1, litra c, medfører, at Danmark ikke opkræver skat af pensionen, men pensionen får betydning for størrelsen af dansk beskatning af den pågældendes eventuelle andre indkomster, som Danmark kan beskatte.

3.3. Fuld skattepligt for personer og selskaber med "dobbelt domicil" og hjemsted i Tjekkiet efter overenskomsten

Artikel 4 fastlægger, hvor en person eller et selskab er hjemmehørende i dobbeltbeskatningsoverenskomstens forstand. Det er nødvendigt, idet overenskomsten fordeler retten til at beskatte en indkomst mellem den stat, hvorfra indkomsten hidrører (kildestaten), og den stat, hvor den person eller det selskab, som modtager indkomsten, er hjemmehørende (bopælsstaten).

En person eller et selskab er som udgangspunkt hjemmehørende i den stat, hvor den pågældende er fuldt skattepligtig efter statens interne skatteregler. Men en person eller et selskab kan være fuldt skattepligtig i to stater efter deres interne skatteret, f.eks. i tilfælde hvor en person har bolig i begge stater. I så fald afgøres det efter artikel 4, til hvilken stat den pågældende har den stærkeste tilknytning, det vil sige, hvor den pågældende er hjemmehørende i overenskomstens forstand.

Hvis en person eller et selskab er fuldt skattepligtig til Danmark efter kildeskattelovens § 1 eller selskabsskattelovens § 1, men hjemmehørende i Tjekkiet i overenskomstens forstand, kan Danmark ikke gennemføre den fulde skattepligt af samtlige indkomster som nævnt i statskattelovens § 4. I så fald kan Danmark alene gennemføre den fulde skattepligt, i det omfang Danmark kan beskatte indkomsten efter artiklerne 6-20, fordi indkomsten hidrører her fra landet.

Det medfører, at Danmark ikke kan beskatte den fuldt skattepligtige person eller selskab af indkomst fra Tjekkiet eller fra andre lande. Danmark kan dog altid beskatte indkomst fra Tjekkiet eller fra andre lande, hvis denne indkomst indgår i overskuddet af et fast driftssted, som den pågældende har her i landet, jf. artikel 7 samt artikel 10, stk. 4, artikel 11, stk. 3, artikel 12, stk. 4, artikel 13, stk. 2, og artikel 20, stk. 2.

Danmark kan som nævnt alene beskatte indkomst, hvor Danmark er kildestat for indkomsten og har ret til at beskatte indkomsten efter artiklerne 6-20. Som følge af at modtageren er fuldt skattepligtig til Danmark, er den danske beskatning ikke indskrænket til de indkomststyper, der er omfattet af dansk begrænset skattepligt på samme måde som for andre personer og selskaber, der er hjemmehørende i Tjekkiet i overenskomstens forstand, men ikke er fuldt skattepligtige til Danmark.

Det medfører, at Danmark kan beskatte en fuldt skattepligtig person eller selskab, som efter overenskomsten er hjemmehørende i Tjekkiet, af f.eks. gevinst ved afhændelse af aktier i et dansk selskab, hvis mindst 50 pct. af selskabets formue består af fast ejendom her i landet, jf. artikel 13, stk. 5. Det gælder, uanset at der ikke er hjemmel til begrænset skattepligt af gevinst ved afhændelse af aktier i et dansk selskab, når afhænderen er en person eller et selskab, som er hjemmehørende i Tjekkiet og ikke er fuldt skattepligtig til Danmark.

3.4. Særlige artikler

Artikel 22 medfører, at Danmark ikke kan gennemføre beskatning efter intern dansk skatteret, der diskriminerer i strid med denne artikel. Danmark må altså ikke gennemføre beskatning eller dermed forbundne krav, som diskriminerer tjekkiske statsborgere i forhold til danske statsborgere under samme forhold – især med hensyn til skattemæssigt hjemsted. Danmark må ikke beskatte et fast driftssted her i landet af et tjekkisk foretagende mere byrdefuldt i forhold til dansk beskatning af et dansk foretagende. Betalinger her fra landet til personer og selskaber i Tjekkiet skal kunne fratrækkes ved dansk beskatning under samme betingelser, som hvis beløbet var betalt til personer og selskaber her i landet. Endelig må Danmark ikke have en mere byrdefuld beskatning eller dermed forbundne krav af et dansk selskab, der er ejet af personer og selskaber i Tjekkiet, i forhold til andre danske selskaber.

Artikel 22 i den dansk-tjekkiske dobbeltbeskatningsoverenskomst er formuleret over den tilsvarende bestemmelse i artikel 24 i OECD's model til sådanne overenskomster. Artikel 22 skal derfor fortolkes i overensstemmelse med be-

mærkningerne til OECD-modellens artikel 24, som angiver nærmere om, hvad der skal forstås ved diskriminering.

Der er ikke regler i intern dansk skatteret, som strider mod overenskomstens artikel 22.

Artikel 23 giver hjemmel til, at danske skattemyndigheder kan lempe beskatningen efter intern dansk skatteret i konkrete sager.

For det første angår bestemmelsen konkrete tilfælde, hvor en person eller et selskab mener, at pågældende er udsat for beskatning i strid med overenskomsten. Det kan f.eks. skyldes, at de to staters skattemyndigheder har en forskellig fortolkning af overenskomsten. I så fald skal de to landes skattemyndigheder søge at finde en løsning, så dobbeltbeskatning undgås. Bestemmelsen pålægger ikke de to lande en pligt til at opnå en løsning.

For det andet giver bestemmelsen hjemmel til indgåelse af gensidige aftaler til løsning af generelle spørgsmål.

Artikel 23 giver således de danske myndigheder hjemmel til at anvende en forståelse af udtryk, der afviger fra forståelsen af udtrykket i intern skatteret, med henblik på at undgå dobbeltbeskatning i konkrete sager.

Artikel 24 medfører, at de to landes kompetente myndigheder skal udveksle oplysninger til brug ved korrekt ansættelse af indkomst til beskatning. Hvis tjekkiske skattemyndigheder anmoder de danske skattemyndigheder om oplysninger, som ikke allerede er i de danske myndigheders besiddelse, kan de danske myndigheder pålægge personer og selskaber her i landet, som har oplysningerne, at afgive dem med henblik på videresendelse til de tjekkiske myndigheder til brug ved tjekkisk beskatning.

Skattekontrollovens § 8 Y medfører, at bestemmelser i lovgivningen om pligt til at afgive oplysninger til brug for danske skatteansættelser finder anvendelse, når de danske skattemyndigheder i skattesager, som ikke er straffesager, yder bistand i form af oplysninger til den kompetente myndighed i en anden stat til brug ved skatteansættelse i den anden stat, når denne bistand sker som led i en dobbeltbeskatningsoverenskomst eller anden international overenskomst.

4. Ændringer i forhold til den gældende dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem Danmark og Tjekkiet

De vigtigste ændringer vedrører artikel 5 om definitionen af fast driftssted, artikel 10 om beskatning af udbytter i moder/datterselskabsforhold og hvor modtageren er en pensionskasse, artikel 12 om beskatning af royalties og artikel 17 om beskatning af pensioner.

Den nye overenskomst omfatter alene indkomstskatter, mens den gældende overenskomst omfatter indkomst- og formueskatter. Ændringen har ikke nogen aktuell praktisk betydning, idet hverken Danmark eller Tjekkiet har generel formueskat.

Herudover medfører den ny overenskomst en række ændringer i forhold til den gamle overenskomst som følge af, at den gamle overenskomst var formuleret på grundlag af OECD-modellen til sådanne overenskomster fra 1977, hvor-

imod den nye overenskomst er formuleret på grundlag af OECD-modellen fra 2008.

I *artikel 3* er der indsat definitioner af ”foretagendet” og ”erhvervsvirksomhed” for at præcisere, at disse udtryk også omfatter udøvelse af liberalt erhverv eller anden virksomhed af selvstændig karakter. De to nye definitioner er indsat som følge af, at OECD-modellen ikke længere har en særlig artikel om frit erhverv, idet indkomst ved frit erhverv nu er omfattet af bestemmelsen om fortjeneste ved erhvervsvirksomhed (artikel 7).

I stk. 2 om forståelsen af et udtryk, som ikke er udtrykkeligt defineret, er det præciseret, at udtrykket skal forstås i overensstemmelse med intern lovgivning i den stat, der anvender udtrykket, på det tidspunkt, hvor udtrykket anvendes. Herved undgås tvivl, om udtrykket skal forstås i overensstemmelse med intern lovgivning på det tidspunkt, hvor overenskomsten var underskrevet.

Artikel 4 er stort set uændret. Der er knyttet en protokolbestemmelse til artiklen, hvorefter juridiske personer, der er generelt skattefritaget, skal anses for hjemmehørende i den kontraherende stat, hvor den juridiske person er etableret og skattefritaget.

Artikel 5 med definitionen af fast driftssted er ændret. I forhold til den gældende overenskomst er der indsat en bestemmelse om, hvornår virksomhed med levering af tjenesteydelser, herunder rådgivnings- eller ledelsesbistand danner fast driftssted. Endvidere er der indsat et nyt stykke om, hvornår virksomhed med borerig, skib m.v. til efterforskning efter naturforekomster danner fast driftssted.

Artikel 6 om fast ejendom er stort set uændret i forhold til den gældende overenskomst.

Artikel 7 om fortjeneste ved erhvervsvirksomhed er stort set uændret i forhold til den gældende overenskomst. Dog er stk. 4 i den hidtil gældende artikel 7 udgået. Efter denne regel kunne den fortjeneste, som kan henføres til et foretagendes faste driftssted, fastsættes på grundlag af en fordeling af foretagendets samlede fortjeneste mellem dets forskellige afdelinger, men resultatet skulle være i overensstemmelse med de øvrige principper i artikel 7. Bestemmelsen er udgået, fordi den ikke kunne anvendes hverken i Danmark eller Tjekkiet.

Artikel 8 om international transport er ændret i forhold til artikel 8 i den gældende overenskomst. Ændringen medfører, at fortjeneste ved international skibs- og luftfart også omfatter fortjeneste ved udleje af skibe og fly samt fortjeneste ved containerdrift. Tilsvarende resultat fremgår af OECD-modellens bemærkninger til artiklen om international skibs- og luftfart. Der er altså hovedsageligt tale om en præcisering.

Artikel 9 om forbundne foretagender er uændret i forhold til den gældende overenskomst.

Den nye aftale medfører ændring af *artikel 10* om en stats ret til at beskatte udbytte, som et selskab i denne stat udlodder til personer og selskaber i den anden stat.

Efter den gældende artikel 10 kan den stat, hvor det udloddende selskab er hjemmehørende (kildestaten), beskatte udbyttet, men hvis den retmæssige ejer af udbyttet er hjemmehørende i den anden stat, må skatten højst være 15 pct. af udbyttets bruttobeløb.

Efter den ny overenskomst kan kildestaten fortsat beskatte udbyttet, og skatten må fortsat højst være 15 pct. af udbyttets bruttobeløb, dog må kildestaten ikke beskatte udbyttet, hvis den retmæssige ejer er et selskab, hjemmehørende i den anden stat, som ejer mindst 10 pct. af kapitalen i det udloddende selskab. Denne ændring svarer til, hvad der allerede gælder efter EU's moder-/datterselskabsdirektiv. Efter den nye overenskomst kan kildestaten heller ikke beskatte udbytte, hvis den retmæssige ejer er en pensionskasse eller lign. i den anden stat.

Artikel 11 om renter er stort set uændret i forhold til den gældende overenskomst. I definitionen af udtrykket ”renter” er det præciseret, at renter ikke omfatter indtægter, der er omfattet af artikel 10's definition af udbytter. I den nye overenskomst er indsat OECD-modellens artikel 11, stk. 5, som ikke findes i den gældende overenskomst. Det pågældende stykke indeholder en præcisering af, hvilken stat, der er renternes kildestat.

Efter den gældende *artikel 12* om royalties kan også kildestaten beskatte royaltybetalinger. Kildestaten kan dog kun beskatte royalty-beløb, der vedrører patent, varemærke, mønster eller enhver model, tegning, hemmelig formel eller fremstillingsmetode, eller ethvert industrielt, kommercielt eller videnskabeligt udstyr eller for oplysninger om industrielle, kommercielle eller videnskabelige erfaringer. Skatten må højst udgøre 5 pct. af royalty-beløbet. Efter den nye overenskomst må kildestaten fortsat beskatte disse royalty-beløb, men skatten må højst udgøre 10 pct. af royalty-beløbs bruttobeløb.

Der er knyttet en protokolbestemmelse til artiklen i form af en mestbegunstigelsesklausul. Hvis Tjekkiet indgår en dobbeltbeskatningsoverenskomst med en anden EU-medlemsstat, der medfører en beskatning med en lavere sats eller hel skattefritagelse af royalty-beløb fra Tjekkiet, så skal dette finde tilsvarende anvendelse ved anvendelsen af artikel 12.

Derudover er artikel 12 ændret derved, at det af definitionen af ”royalties” udtrykkeligt fremgår, at denne omfatter computer software. Computer software indgår i den kategori af royalties, som kildestaten kan beskatte. Samtidig er det tilføjet, at udtrykket ”royalties” ikke omfatter indkomst, der er omfattet af artikel 8 om fortjeneste ved international trafik.

Artikel 13 om kapitalgevinster er i princippet uændret i forhold til den gældende overenskomst. Dog er der indsat en ny bestemmelse om gevinst ved afhændelse af aktier i ejendomsaktieselskaber og en ny bestemmelse om gevinst ved afhændelse af containere.

Artikel 14 om indkomst ved personligt arbejde i tjenesteforhold er i princippet uændret i forhold til den gældende overenskomst.

Artiklen har dog en ny bestemmelse i stk. 3 om, hvorledes 183-dages-reglen skal beregnes. Endvidere indeholder artiklen en ny bestemmelse i stk. 4, hvori det udtrykkeligt fastslås, at 183-dages-reglen ikke finde anvendelse i forhold til personligt arbejde, der f.eks. har karakter af arbejdsudleje.

Artikel 15 om bestyrelseshonorarer er stort set uændret i forhold til den gældende overenskomst.

Artikel 16 om kunstnere og sportsfolk er stort set uændret i forhold til den gældende overenskomst.

Artikel 17 om pensioner og sociale ydelser er ændret i forhold til den gældende overenskomst.

Efter den gældende overenskomst kan social pension (og andre sociale ydelser) kun beskattes i den stat, hvorfra den udbetales. Andre pensioner m.v., herunder pensioner fra private pensionsordninger, kan kun beskattes i den stat, hvor modtageren er hjemmehørende. Tjenestemandspensioner kan dog kun beskattes i den stat, hvorfra de udbetales.

Der sker i princippet ingen ændringer for social pension og andre sociale ydelser samt tjenestemandspensioner, idet den nye overenskomst opretholder reglerne i den nuværende overenskomst om, at disse pensioner og ydelser kan beskattes i den stat, hvorfra de udbetales. For tjenestemandspensioner følger det af artikel 18, stk. 2, i den nye overenskomst.

Den nye overenskomst ændrer derimod beskatningen af andre pensioner m.v. - dvs. i praksis især privat pension - så de i fremtiden kan beskattes i den stat, hvorfra de udbetales (kildestaten), når indbetalinger til pensionsordningen tidligere har været fradragsberettigede (eller på anden måde skattebegünstigede) i denne stat.

Baggrunden for ændringen er, at det er dansk forhandlingspolitik at opnå så stor grad af kildestatsbeskatning for pensioner som muligt.

Begrundelsen er, at Danmark gennem hele opsparingsfasen har båret skattefradrag for indbetalingerne til de private pensionsordninger. Det bør modsvares af dansk beskatning af udbetalinger fra pensionsordningerne, uanset om modtagerne er hjemmehørende i Danmark eller i Tjekkiet.

Der foreslås dog en overgangsordning for private pensioner, så personer, som den 14. november 2012 er hjemmehørende i Tjekkiet og på denne dato modtager en sådan pension fra Danmark, ikke skal beskattes i Danmark af pensionen, så længe vedkommende forbliver hjemmehørende i Tjekkiet. Se lovforslagets § 3.

Artikel 18 om offentligt hvern er i princippet uændret i forhold til den gældende overenskomst.

Artikel 19 om studerende er uændret i forhold til den gældende overenskomst.

Artikel 20 om anden indkomst er i princippet uændret i forhold til den gældende overenskomst.

Artikel 21 om ophævelse af dobbeltbeskatning er i princippet uændret i forhold til den gældende overenskomst.

Artikel 22 om ikke-diskriminering er i princippet uændret i forhold til den gældende overenskomst.

Dog er der sket ændring af stk. 1, hvor præciseringen ”særligt med hensyn til skattemæssigt hjemsted” er indsat i overensstemmelse med den tilsvarende bestemmelse i OECD-modellen. På samme måde er der desuden indsat en bestemmelse om, at en stat heller ikke må diskriminere statsløse personer, som er hjemmehørende i den anden stat, jf. stk. 2.

Artikel 23 om fremgangsmåden ved indgåelse af gensidige aftaler er i princippet uændret i forhold til den gældende overenskomst.

Artikel 24 om udveksling af oplysninger er opdateret i overensstemmelse med den seneste OECD-model. Det er således præciseret, at en stat ikke kan afvise at indhente og videregive oplysninger til den anden stat med den begrundelse, at førstnævnte stat ikke selv har brug for oplysningerne til egen beskatning, eller at der er tale om bankoplysninger.

Danmark og Tjekkiet skal i forvejen udveksle oplysninger i henhold til EU's bistandsdirektiv.

Artikel 25 om medlemmer af diplomatiske repræsentationer og konsulære embeder er uændret i forhold til den gældende overenskomst.

Artikel 26 om territorial udvidelse er uændret i forhold til den gældende overenskomst.

5. Økonomiske konsekvenser for det offentlige

Lovforslaget indeholder en række mindre ændringer og præciseringer af den dobbeltbeskatningsoverenskomst, der i dag gælder mellem Danmark og Tjekkiet. Der er ikke holdpunkter for at skønne over størrelsen af de provenumæssige konsekvenser, men de skønnes at være begrænsede.

6. Administrative konsekvenser for det offentlige

Lovforslaget skønnes at medføre engangsudgifter til it-tilretninger på ca. 0,1 mio. kr.

7. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet

Lovforslaget skønnes ikke at have nævneværdige økonomiske konsekvenser for erhvervslivet.

8. Administrative konsekvenser for erhvervslivet

Lovforslaget har ikke administrative konsekvenser for erhvervslivet.

9. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ikke administrative konsekvenser for borgerne.

10. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ikke miljømæssige konsekvenser.

11. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

12. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Lovforslaget har ikke været sendt i høring, idet der er tale om godkendelse af en allerede underskrevet overenskomst.

13. Sammenfattende skema

Samlet vurdering af konsekvenser af lovforslaget

	Positive konsekvenser/ mindre udgifter	Negative konsekvenser/ merudgifter
Økonomiske konsekvenser for det offentlige	Begrænsede provenumæssige konsekvenser.	Begrænsede provenumæssige konsekvenser.
Administrative konsekvenser for det offentlige	Ingen	Lovforslaget skønnes at medføre engangsudgifter til it-tilretninger på ca. 0,1 mio. kr.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.	

*Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser**Til § 1*

Det foreslås, at bestemmelserne i den nye dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem Danmark og Tjekkiet skal gælde her i landet, når betingelserne herfor er opfyldt. Overenskomsten er optaget som bilag til den foreslåede lov, og dens bestemmelser gennemgås nedenfor.

Lovens vedtagelse medfører, at regeringen kan tiltræde aftalen.

Betingelserne for overenskomstens ikrafttræden er opfyldt, når begge lande har underrettet hinanden om, at de forfatningsmæssige betingelser for ikrafttræden er opfyldt, jf. overenskomstens artikel 27.

De enkelte artikler i den dansk-tjekkiske dobbeltbeskatningsoverenskomst har følgende bestemmelser:

Artikel 1. Personer omfattet af aftalen

Overenskomsten omfatter fysiske eller juridiske personer, der er hjemmehørende (dvs. fuldt skattepligtige) i en eller begge stater.

Artikel 2. Skatter omfattet af aftalen

Overenskomsten skal anvendes på skatter af indkomst, der udskrives af en af de to stater eller dens politiske underafdelinger eller lokale myndigheder. Artiklen har en definition af de omfattede skatter.

Alle danske indkomstskatter er omfattet, uanset om skatteerne pålignes af staten eller kommunerne. Sociale bidrag anses ikke som en skat.

Dobbeltbeskatningsoverenskomster gælder typisk i mange år, så en overenskomsts lister over omfattede skatter kan være forældet. Artikel 2 bestemmer derfor også, at overenskomsten omfatter alle skatter af samme eller væsentligt samme art, der senere pålignes som tillæg til eller i stedet for de gældende skatter ved underskrivelsen.

Artikel 3. Almindelige definitioner

Artiklen definerer en række generelle begreber, der anvendes i overenskomsten, og som overalt i overenskomsten har den anførte betydning.

Der er en definition af de kontraherende stater. Færøerne og Grønland er specifikt udelukket fra definitionen af Danmark, da disse dele af riget selv varetager skatteområdet.

Det er vigtigt at bemærke, at udtrykket ”person” i dobbeltbeskatningsoverenskomsten både kan omfatte en fysisk person, et selskab og enhver anden sammenslutning af fysiske og/eller juridiske personer.

Artikel 4. Skattemæssigt hjemsted

Artiklen fastsætter, hvornår en person anses for at være (skattemæssigt) hjemmehørende i en af de to stater. Udtrykket ”en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat”, betyder en person, der er (fuldt) skattepligtig til denne stat på grund af hjemsted, bopæl, ledelsens sæde, stedet for registrering eller et andet lignende kriterium.

Imidlertid kan en person være fuldt skattepligtig i begge stater efter deres interne lovgivning (”dobbelt domicil”), f.eks. hvis personen ejer bolig i begge stater. Stk. 2 og 3 opstiller en række kriterier for løsning af dette problem. Det er nødvendigt at fastslå, i hvilken stat den pågældende person i en sådan situation er hjemmehørende i overenskomstens forstand, den såkaldte bopælsstat. Det er nemlig afgørende for beskatningsrettens fordeling mellem de to stater (bopælsstaten og kildestaten). I overenskomstens forstand kan en person kun være hjemmehørende i én stat.

Hvis et selskab eller anden juridisk person er hjemmehørende i begge stater, skal den efter stk. 3 anses for hjemmehørende i overenskomstens forstand i den stat, hvor den har virkelig ledelse.

I en protokolbestemmelse er det aftalt, at en juridisk person, som er etableret i en stat efter denne stats lovgivning, og som er skattefritaget i denne stat, skal anses som hjemmehørende i denne stat ved anvendelsen af overenskomsten.

Artikel 5. Fast driftssted

Hovedformålet med brugen af kriteriet "fast driftssted" er at afgøre, hvornår en stat har ret til at beskatte fortjeneste, der er oppebåret af et foretagende i den anden stat. Artikel 7 bestemmer nemlig, at et foretagendes fortjeneste kun kan beskattes i den stat, hvor foretagendet er hjemmehørende (bopælsstaten). Men hvis foretagendet udøver virksomhed gennem et fast driftssted i den anden stat (kildestaten), kan denne stat beskatte foretagendet af den fortjeneste, som det har opnået gennem driftsstedet.

Når et foretagende fra den ene stat udøver erhvervsvirksomhed gennem et fast driftssted i den anden stat, anses det at have en sådan økonomisk tilknytning til den anden stat, at den anden stat skal have ret til at beskatte den fortjeneste, som foretagendet opnår gennem det faste driftssted.

"Fast driftssted" betyder et fast forretningssted, gennem hvilket et foretagendes virksomhed helt eller delvis udøves. Det omfatter især et sted, hvorfra et foretagende ledes, en filial, et kontor, en fabrik, et værksted, en mine, en olie- eller gaskilde eller et andet sted, hvor naturforekomster udvindes.

Bygge- eller anlægsarbejde udgør kun et fast driftssted, hvis arbejdet strækker sig over mere end 12 måneder. Overenskomstens 12-måneders-frist er et gensidigt afkald på beskatning i kildestaten af indkomst ved bygge- og anlægsarbejder af en begrænset varighed. Sådan indkomst kan kun beskattes i bopælsstaten.

Det er desuden aftalt, at det også danner fast driftssted, når et foretagende fra den ene stat leverer tjenesteydelser, herunder rådgivning- eller ledelsesbistand, i den anden stat, hvis foretagendet udøver virksomhed af denne karakter i den anden stat i en eller flere perioder, der sammenlagt udgør mere end 6 måneder inden for en 12-måneders-periode.

Som ovenfor nævnt vil en mine, en olie- eller gaskilde eller et andet sted, hvor naturforekomster udvindes, altid udgøre et fast driftssted. Det er aftalt, at virksomhed med boreplatforme, skibe eller andre installationer, der anvendes ved efterforskning eller udnyttelse af naturforekomster, kun udgør et fast driftssted, hvis virksomheden strækker sig over mere end 12 måneder. Det er ikke muligt for forbundne foretagender at omgå dette ved at arrangere sig sådan, at det ene foretagende foretager efterforskning i f.eks. ni måneder, hvorefter det andet foretagende fortsætter virksomheden de følgende ni måneder. I sådanne tilfælde lægges perioderne sammen. OECD-modellen indeholder ikke en sådan 12-måneders-frist for efterforskning efter naturforekomster. Bestemmelsen i stk. 4 er indsat efter dansk initiativ for at tydeliggøre overenskomstens betydning for efterforskning af naturforekomster.

Artikel 5, stk. 5, fastslår, at opretholdelse af forskellige hjælpefunktioner ikke i sig selv udgør et fast driftssted.

Stk. 6 og 7 omhandler spørgsmålet om virksomhed udøvet gennem en agent i kildestaten. Princippet er, at virksomhed udøvet gennem en uafhængig repræsentant ikke udgør et fast driftssted, mens der vil foreligge fast driftssted, hvis repræsentanten har fuldmagt til at indgå aftaler i foretagendets navn. Det gælder, uanset om der ville være fast driftssted ef-

ter stk. 1 og 2. Der vil dog ikke foreligge fast driftssted, hvis repræsentantens virksomhed er begrænset til indkøb af varer for foretagendet.

Endelig fastslås i stk. 8, at det forhold, at et moderselskab i den ene stat har et datterselskab i den anden stat, ikke i sig selv skal medføre, at det ene selskab anses for et fast driftssted af det andet.

Artikel 6. Indkomst af fast ejendom

Artiklen bestemmer, at indkomst af fast ejendom altid kan beskattes i den stat, hvor den faste ejendom er beliggende.

Artikel 7. Fortjeneste ved erhvervsvirksomhed

Stk. 1 fastslår den hovedregel, at et foretagendes fortjeneste ved erhvervsvirksomhed kun kan beskattes i den stat, hvor foretagendet er hjemmehørende (bopælsstaten), medmindre virksomheden udøves gennem et fast driftssted i den anden stat (kildestaten). Er dette tilfældet, kan kildestaten beskatte den fortjeneste, der kan henføres til det faste driftssted.

Stk. 2-5 indeholder bestemmelser om opgørelsen af den skattepligtige indkomst i et fast driftssted. Stk. 6 fastslår, at hvis en fortjeneste omfatter indkomster, der er særskilt omhandlet i andre artikler, skal de pågældende indkomster behandles efter bestemmelserne i disse artikler.

Artikel 8. Fortjeneste ved international trafik

Et rederis eller luftfartsforetagendes fortjeneste ved drift af skibe eller fly i international trafik kan kun beskattes i den stat, hvor foretagendet er hjemmehørende.

Det samme gælder for fortjeneste ved udlejning af skibe og fly med eller uden besætning, når udlejen har nær tilknytning til drift af skib eller fly i international trafik.

På samme måde kan et foretagendes fortjeneste ved brug, rådighedsstillelse eller udleje af containere, der anvendes til transport af varer i international trafik, kun beskattes i den stat, hvor foretagendet er hjemmehørende, når denne containerdrift har nær tilknytning til drift af skib eller fly i international trafik.

Bestemmelserne i artikel 8 gælder også for fortjeneste opnået ved deltagelse i et fællesskab.

I tilfælde, hvor foretagender fra forskellige lande driver skibe eller fly i international trafik gennem et konsortium, gælder bestemmelserne i artikel 8 for den del af fortjenesten ved denne virksomhed, som svarer til den andel, som et foretagende fra en kontraherende stat deltager med i konsortiet. Bestemmelsen herom i stk. 4 anvendes i dag alene for den danske del af SAS.

Artikel 9. Indbyrdes forbundne foretagender

Artiklen knæsetter det såkaldte "arms-længde-princip" for transaktioner mellem forbundne foretagender, f.eks. hvis et moderselskab i den ene stat og et datterselskab i den anden stat handler med hinanden på andre vilkår end dem, der gælder i et frit marked. I så fald kan de to stater foretage en regulering af indkomsten og dermed af beskatningsgrundlaget, så indkomsten fastsættes, som den ville have været, hvis sel-

skaberne havde handlet på almindelige markedsmæssige vilkår.

Stk. 2 medfører kort sagt, at hvis den ene stat forhøjer fortjenesten ved koncerninterne transaktioner for foretagendet i denne stat, så skal den anden stat foretage en passende ned-sættelse af fortjenesten ved transaktionerne for foretagendet i den anden stat.

Artikel 10. Udbytte

Udbytter kan beskattes i modtagerens bopælsstat. Udbytterne kan også beskattes i den stat, hvor det udbytteudlod-dende selskab er hjemmehørende (kildestaten). Men der gælder følgende begrænsninger på kildestatens beskatningsret, hvis den retmæssige ejer af udbytterne er hjemmehørende i den anden stat, jf. stk. 2.

Kildestaten kan beskatte udbyttet med højst 15 pct. af dets bruttobeløb. Kildestaten må dog ikke beskatte, hvis den retmæssige ejer er et selskab, som ejer mindst 10 pct. af det selskab, der har udloddet udbyttet. Kildestaten må heller ikke beskatte, hvis den retmæssige ejer er en pensionskasse eller lignende institution, som udbyder pensionsordninger, der er skattemæssigt godkendt i bopælsstaten.

Begrænsningerne i kildestatens beskatningsret gælder dog ikke for udbytte, som indgår i indkomsten i et fast driftssted i denne stat, når den aktiebesiddelse, der ligger til grund for udlodningen, har direkte forbindelse med det faste driftssted. I så fald skal udbyttet beskattes som indkomst ved erhvervsmæssig virksomhed efter artikel 7, jf. artikel 10, stk. 4. Fast driftssted er defineret i artikel 5.

En stat kan ikke beskatte udloddet eller ikke-udloddet indkomst fra et selskab i den anden stat under henvisning til, at indkomsten er indtjent i den førstnævnte stat, jf. stk. 5. Dog kan en aktionær bosiddende i den førstnævnte stat naturligvis beskattes af sin del af udbyttet.

Artikel 11. Renter

Renter kan kun beskattes i den retmæssige ejers bopælsstat.

Denne begrænsning af kildestatens beskatningsret gælder dog ikke for renter af fordringer, der har direkte forbindelse med et fast driftssted i denne stat. De beskattes som erhvervsindkomst efter artikel 7, jf. artikel 11, stk. 3.

Artikel 12. Royalties

Royalties kan beskattes i modtagerens bopælsstat. Royalties kan også beskattes i den stat, hvorfra de hidrører (kildestaten). Men der gælder begrænsninger på kildestatens beskatningsret, hvis den retmæssige ejer af royalty-beløbet er hjemmehørende i den anden stat, jf. stk. 2.

Kildestaten kan beskatte royalties med højst 10 pct. af deres bruttobeløb. Hvis der er tale om royalties som vederlag for anvendelse af eller retten til at anvende et litterært, kunstnerisk eller videnskabeligt arbejde, må kildestaten dog ikke beskatte royalty-beløbet.

Der er knyttet en protokolbestemmelse til artikel 12 i form af en mestbegünstigelsesklausul. Hvis Tjekkiet indgår en dobbeltbeskatningsoverenskomst med en anden EU-med-

lemsstat, der medfører en beskatning med en lavere sats eller hel skattefritagelse af royalty-beløb fra Tjekkiet, så skal dette finde tilsvarende anvendelse ved anvendelsen af artikel 12.

Begrænsningerne i kildestatens beskatningsret gælder dog ikke for royalties af rettigheder, der har direkte forbindelse med et fast driftssted i denne stat. De beskattes som erhvervsindkomst efter artikel 7, jf. artikel 12, stk. 4.

Udtrykket "royalties" er defineret i artikel 12, stk. 3. Definitionen er udvidet i forhold til OECD-modellen ved, at udtrykket udtrykkeligt også omfatter vederlag for anvendelse af computer software.

Artikel 13. Kapitalgevinster

Gevinst ved afhændelse af fast ejendom kan beskattes i den stat, hvor ejendommen er beliggende.

På samme måde kan gevinst ved afhændelse af rørlig formue, som udgør en del af erhvervsformuen i et fast driftssted - eller af det faste driftssted som sådant - beskattes i den stat, hvor det faste driftssted er beliggende.

Gevinst ved afhændelse af skibe og fly, der er anvendt i international trafik, eller af rørlig formue, som er knyttet til driften af sådanne skibe eller fly, kan kun beskattes i den stat, hvor det pågældende rederi eller luftfartsforetagende er hjemmehørende. Tilsvarende gælder gevinst ved afhændelse af containere.

Hvis mere end 50 pct. af værdien af aktier m.v. i et selskab m.v. består i fast ejendom, der er beliggende i en kontraherende stat, kan gevinst ved afhændelse af disse aktier m.v. beskattes i denne stat.

Gevinst ved afhændelse af andre aktiver end ovennævnte kan kun beskattes i den stat, hvor afhænderen er hjemmehørende.

I tilfælde, hvor foretagender fra forskellige lande driver skibe eller fly i international trafik gennem et konsortium, gælder bestemmelserne i artikel 13 for den del af fortjenesten ved denne virksomhed, som svarer til den andel, som et foretagende fra en kontraherende stat deltager med i konsortiet. Bestemmelsen herom i stk. 7 anvendes i dag alene for den danske del af SAS.

Artikel 14. Personligt arbejde i tjenesteforhold

Hvis en person, der er hjemmehørende i den ene stat, udfører lønarbejde i den anden stat, kan denne anden stat (kildestaten) beskatte indkomsten for arbejdet, som er udført i denne stat.

Kildestaten kan dog ikke beskatte denne indkomst, hvis lønmodtageren opholder sig i kildestaten i højst 183 dage i en 12-måneders-periode, der begynder eller slutter i det pågældende skatteår, og lønnen betales af eller for en arbejdsgiver, som ikke er hjemmehørende i kildestaten, og lønnen ikke påhviler et fast driftssted, som arbejdsgiveren har i kildestaten, jf. stk. 1 og 2. Alle tre betingelser skal være opfyldt.

Det er således kun Danmark, der kan beskatte en lønmodtager, som er hjemmehørende i Danmark, og som af sin danske arbejdsgiver udsendes til arbejde i Tjekkiet i højst 183

dage i en 12-måneders-periode, af lønindkomsten for dette arbejde, når denne er betalt af den danske arbejdsgiver. Men hvis lønnen vedrører arbejdsgiverens faste driftssted i Tjekkiet, kan denne stat dog også beskatte lønindkomsten.

183-dages-reglen finder ikke anvendelse på vederlag for personligt arbejde, der har karakter af arbejdsudleje m.m., jf. stk. 4.

Lønindkomst ved arbejde om bord på skibe og fly i international trafik kan beskattes i den stat, hvor det pågældende rederi eller luftfartsforetagende er hjemmehørende, jf. artikel 14, stk. 5.

Danmark kan dog beskatte personer, som er hjemmehørende i Tjekkiet, af deres løn for arbejde om bord på fly i international trafik for SAS med base i København, jf. stk. 6.

Artikel 15. Bestyrelses honorarer

Bestyrelses honorarer eller lignende betalinger, som en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, oppebærer i sin egenskab af medlem af bestyrelsen eller et tilsynsførende organ for et selskab i den anden stat, kan beskattes i denne anden stat.

Artikel 16. Kunstnere og sportsfolk

Kunstnere og sportsfolk kan beskattes i den stat, hvor de udøver deres virksomhed. Dette gælder også, når vederlaget tilfalder en anden end kunstneren eller sportsudøveren selv, typisk et selskab.

Artikel 17. Pensioner

Sociale ydelser, sociale pensioner samt andre ydelser fra midler tilvejebragt af det offentlige kan beskattes i den stat, hvorfra de udbetales (kildestaten).

Udbetalinger fra pensionsordninger (bortset fra tjenestemandspensioner) og lignende vederlag kan som udgangspunkt kun beskattes i den stat, hvor modtageren er hjemmehørende. Pensionerne m.v. kan dog også beskattes i den stat, hvorfra de udbetales, hvis denne kildestat i opsparingsfasen har givet fradrag for indbetalingerne til pensionsordningen eller ikke har beskattet en lønmodtager af arbejdsgivers indbetalinger til ordningen.

Artikel 18. Offentlige hverv

Vederlag til offentligt ansatte kan som hovedregel kun beskattes i den udbetalende stat (kildestaten), men vederlaget kan beskattes i den anden stat (bopælsstaten), hvis arbejdet er udført dér, og modtageren enten er statsborger i denne stat eller ikke er blevet hjemmehørende i bopælsstaten alene for at påtage sig det pågældende hverv. Artiklen har alene betydning for ambassadepersonale og lignende.

Tjenestemandspensioner er også omfattet af artikel 18, så beskattningen sker i samme stat, hvor lønnen m.v. blev beskattet.

Artikel 18 gælder dog ikke vederlag eller pension i forbindelse med staters udøvelse af erhvervsvirksomhed. I så fald anvendes bestemmelserne i artiklerne 14, 15, 16 og 17.

Artikel 19. Studerende

Når en studerende eller erhvervspraktikant fra den ene stat opholder sig i den anden stat udelukkende i studie- eller uddannelsesøjemed, kan den anden stat ikke beskatte den pågældende af stipendier og lignende, der hidrører fra kilder uden for denne anden stat.

Artikel 20. Andre indkomster

Indkomster, der ikke er omhandlet andre steder i aftalen, kan kun beskattes i bopælsstaten, undtagen når indkomsten oppebæres gennem et fast driftssted i den anden stat.

Artikel 21. Metoder til forhindring af dobbeltbeskatning

Den såkaldte metodebestemmelse angiver den fremgangsmåde, som en stat skal anvende, når en person, der er hjemmehørende i denne stat, modtager indkomst fra den anden stat, og den anden stat kan beskatte indkomsten efter overenskomstens andre artikler.

Danmark skal som hovedregel anvende den såkaldte credit-metode som lempelsesmetode, jf. stk. 1, litra a og b. Hvis en person, som er hjemmehørende i Danmark, modtager indkomst fra Tjekkiet, som efter aftalens artiklerne 6–20 kan beskattes i Tjekkiet, kan Danmark medregne indkomsten ved opgørelsen af personens skattepligtige indkomst, men den danske skat, som beregnes af denne indkomst, skal nedsættes med det mindste af to beløb, nemlig

den skat af den tjekkiske indkomst, der er betalt i Tjekkiet, eller

den del af den danske skat, der forholdsmæssigt falder på den tjekkiske indkomst.

Samme lempelsesmetode anvendes i de interne danske regler, jf. ligningslovens § 33.

Hvis en person i Danmark modtager tjekkisk indkomst, som efter overenskomsten kun kan beskattes i Tjekkiet, anvendes metoden eksemption med progressionsforbehold, jf. stk. 1, litra c. Det betyder, at den danske skat nedsættes med den del, der forholdsmæssigt falder på den tjekkiske indkomst, uanset størrelsen af den tjekkiske skat. Den tjekkiske indkomst indgår altså i det danske beskatningsgrundlag og får således progressionsvirkning for beskatningen som helhed – heraf udtrykket "progressionsforbehold".

Hvis en person i Tjekkiet modtager dansk indkomst (bortset fra udbytter), som Danmark kan beskatte efter overenskomstens artikel 6 - 20, skal dobbeltbeskatning undgås efter credit-metoden, jf. artikel 21, stk. 2, litra a. Hvis en person i Tjekkiet modtager dansk indkomst, som efter overenskomsten kun kan beskattes i Danmark, anvendes metoden eksemption med progressionsforbehold, jf. stk. 2, litra b. Det betyder, at Tjekkiet fritager den danske indkomst fra beskatning, men at den danske indkomst tages i betragtning ved fastsættelsen af den tjekkiske skat af modtagerens eventuelle andre indkomster, som Tjekkiet beskatter.

Artikel 22. Ikke-diskriminering

De to stater må ikke diskriminere hinandens statsborgere i skattemæssig henseende, når de pågældende er under samme forhold. Dette gælder både for fysiske og juridiske per-

soner. Bestemmelsen gælder også, selv om den pågældende ikke er hjemmehørende i en af de to stater. En stat er dog ikke forpligtet til at give personer, som er hjemmehørende i den anden stat, de samme personlige skattemæssige fordele, som den under hensyn til forsørgerpligt eller lignende indrømmer til personer, der er hjemmehørende i staten, jf. stk. 3.

Ikke-diskriminationsbestemmelsen gælder ikke alene i forhold til de skatter, der er omfattet af overenskomsten, men i forhold til skatter af enhver art og betegnelse.

Artikel 23. Fremgangsmåden ved indgåelse af gensidige aftaler

Artiklen foreskriver den fremgangsmåde, der skal anvendes, hvis en person, som er hjemmehørende i en af de to stater, mener sig udsat for en beskatning i strid med overenskomsten. De to staters kompetente myndigheder skal søge at løse vanskeligheder ved anvendelsen af overenskomsten.

Overenskomsten pålægger imidlertid ikke de to staters kompetente myndigheder nogen pligt til at blive enige, og den indeholder intet om voldgiftsprocedurer. I praksis finder myndighederne dog i de fleste tilfælde frem til en løsning, som er acceptabel for alle parter.

I forhold til intern dansk skatteret giver overenskomstens artikel 23 og vedtagelsen af dette lovforslag hjemmel til, at de danske kompetente myndigheder kan indgå aftaler med de tjekkiske kompetente myndigheder til løsning af problemer i konkrete sager, jf. omtalen i de almindelige bemærkninger, afsnit 3.4.

Artikel 24. Udveksling af oplysninger

Artiklen pålægger generelt de to staters kompetente myndigheder at udveksle oplysninger, som er nødvendige for, at overenskomstens bestemmelser eller de to staters interne skattelovgivning kan føres ud i livet, dvs. at skatteligningen kan foretages korrekt. Pligten til informationsudveksling gælder for skatter af enhver art, som pålignes af de to stater eller deres politiske underafdelinger eller lokale myndigheder, for så vidt beskatningen ikke vil være i strid med overenskomsten.

Betegnelsen ”skatter af enhver art” omfatter ikke alene direkte skatter, men også indirekte skatter (moms, punktafgifter m.v.).

Det er ikke nogen betingelse for udvekslingen af oplysninger, at den pågældende person er hjemmehørende i Danmark eller Tjekkiet. De to stater kan f.eks. udveksle oplysninger til brug for dansk beskatning af en person, som er hjemmehørende i et tredjeland, men som har et fast driftssted her i landet.

Oplysninger kan udveksles på flere forskellige måder. For det første kan oplysninger udveksles efter anmodning. Hvis skattemyndighederne i Danmark eller Tjekkiet i en given situation har grund til at formode, at skattemyndighederne i den anden stat er i besiddelse af oplysninger, som er nødvendige for skatteligningen, kan myndighederne anmode myndighederne i den anden stat om at videregive oplysningerne til brug for den konkrete sag. Myndighederne i den

anden stat har pligt til om muligt at fremskaffe de pågældende oplysninger, hvis de ikke allerede er i besiddelse af de oplysninger, der anmodes om, og disse oplysninger forefindes i den anden stat. Det er dog en forudsætning, at myndighederne i den anmodende stat selv har gjort, hvad de kunne for at fremskaffe oplysningerne.

En anden måde er spontan udveksling af oplysninger. Hvis skattemyndighederne i Danmark eller Tjekkiet kommer i besiddelse af oplysninger, som de skønner kan være af interesse for skattemyndighederne i den anden stat, kan disse oplysninger videresendes til myndighederne i den anden stat, selv om de ikke har anmodet om dem.

En tredje mulighed er, at skattemyndighederne i en stat automatisk - det vil sige systematisk og med faste mellemrum - sender oplysninger til den anden stats myndigheder. Det kan f.eks. være oplysninger om lønudbetalinger til personer, som er hjemmehørende i den anden stat.

Artiklen giver også mulighed for, at repræsentanter fra de tjekkiske skattemyndigheder kan være til stede ved danske skattemyndigheders undersøgelse hos en person eller et selskab her i landet, eller at repræsentanter fra de danske myndigheder er til stede ved tjekkiske myndigheders undersøgelse i Tjekkiet.

De to stater kan også aftale en såkaldt simultan undersøgelse, hvor deres skattemyndigheder hver på sit territorium undersøger de skattemæssige forhold hos en eller flere skattepligtige, hvor de har en fælles eller beslægtet interesse, med henblik på, at de derefter udveksler alle relevante oplysninger, som de er kommet i besiddelse af.

Der er ikke i artiklen regler for, om udvekslingen af oplysninger skal foregå på den ene eller anden måde eller i en kombination af flere måder. Der er heller intet til hinder for, at de to staters skattemyndigheder kan foranstalte undersøgelser målrettet mod særlige erhvervsgrøner m.v.

En stat har dog ikke pligt til at give oplysninger eller udføre forvaltningsakter i strid med dens lovgivning eller praksis eller give oplysninger, som ville afsløre forretningshemmeligheder eller strider mod almene interesser.

I den ny overenskomst er det præciseret, at informationsudvekslingen også omfatter såkaldte bankoplysninger, så der er pligt til at videregive oplysninger, som er indhentet (eller skal indhentes) fra banker eller andre finansielle institutioner.

En stat skal behandle oplysninger, som den har modtaget fra den anden stat, som fortrolige.

Artikel 25. Diplomater m.fl.

Overenskomsten berører ikke skattemæssige begunstigelser for diplomater m.fl.

Artikel 26. Territorial udvidelse

Artiklen giver mulighed for at udvide overenskomsten eller dele heraf til også at omfatte Grønland eller Færøerne eller begge.

Artikel 27. Ikrafttræden

De to staters regeringer skal underrette hinanden, når de forfatningsmæssige betingelser for den nye overenskomsts ikrafttræden er opfyldt. Overenskomsten træder i kraft på datoen for det sidste lands underretning herom. Overenskomsten finder anvendelse fra og med det indkomstår, der påbegyndes fra og med den førstkommende 1. januar; dog finder overenskomsten anvendelse fra og med 1. januar i det følgende kalenderår, for så vidt angår skatter, der indeholdes ved kilden.

Den gældende dobbeltbeskatningsoverenskomst fra 5. maj 1982 ophører med at have virkning for forholdet mellem de to stater fra og med det tidspunkt, hvor den nye overenskomst har virkning.

Artikel 28. Opsigelse

Overenskomsten har virkning på ubestemt tid, men den kan efter fem år opsiges med et varsel på seks måneder til udgangen af et kalenderår.

Til § 2

Efter lovforslagets § 2 fastsætter skatteministeren tidspunktet for lovens ikrafttræden. Loven vil blive sat i kraft, når både Danmark og Tjekkiet har tiltrådt den ny dobbeltbeskatningsoverenskomst.

Efter overenskomstens artikel 27 skal de to lande udveksle noter om, at de har gennemført de nødvendige procedurer for overenskomstens ikrafttræden. Overenskomsten træder i kraft på datoen for modtagelsen af den sidste af disse noter.

Der vil blive offentliggjort en bekendtgørelse om lovens ikrafttræden samt en bekendtgørelse af overenskomstens ikrafttræden med gengivelse af den danske og engelske tekst.

Den gældende dansk-tjekkoslovakiske dobbeltbeskatningsoverenskomst fra 5. maj 1982 er indgået efter bemyndigelse i henhold til den tidligere gældende lov nr. 74 af 31. marts 1953 om indgåelse af aftaler med fremmede stater til undgåelse af dobbeltbeskatning m.v.

Der er således ikke gennemført en særskilt lov om den gældende overenskomst, og der foreligger derfor ikke en lov, der skal ophæves.

Til § 3

Lovforslagets § 3 indeholder en overgangsregel for personer, som på datoen for lovforslagets fremsættelse var hjemmehørende i Tjekkiet og var begyndt at modtage privat pension fra Danmark. Bestemmelsen medfører, at disse personers danske private pension kun kan beskattes i Tjekkiet. Reglen gælder også for dansk privat pension, som disse personer først begynder at modtage efter datoen for fremsættelsen af lovforslaget om den nye overenskomst, hvis disse personer på fremsættelsesdatoen modtog anden dansk privat pension. Reglen gælder, så længe disse personer forbliver hjemmehørende i Tjekkiet.

Bestemmelsen vil således ikke omfatte personer, som flytter til Tjekkiet i perioden mellem lovforslagets fremsættelse og lovens ikrafttræden. Det skyldes ønsket om at undgå, at personer flytter til Tjekkiet inden lovens ikrafttræden med henblik på at blive omfattet af pensionsartiklen i den gamle dobbeltbeskatningsoverenskomst med Tjekkiet, som var mere gunstig end den nye overenskomst. Disse personer må være forberedt på, at de bliver omfattet af den ny overenskomsts artikel om beskatning af pension, når denne overenskomst er trådt i kraft og har fået virkning.